

भ. नी.

१

श्रीगणेशायनमः॥ विघ्नेशविघ्नहतरिं गणराजं नमाम्यहम् शारदां वरदां नमो मिजाड्यापनुत्तये
तथा १ श्रीगोपालं नमस्कृत्य नत्वा गुरुपरंपराम् भर्तृहरिणा कृतो ग्रंथस्तस्य व्याख्यां करोम्यह-
म् २ दिगिति दशादिशास्तथाभूतमविष्यद्वर्तमानत्रिकालेषु च अनवच्छिन्नः अतएव अनंतः
अंतो नास्ति चिन्मात्रमेव ज्ञानं मूर्तिः स्वरूपं यस्य तथास्वानुभूतिः स्वस्य अनुभवः स एव सारांशो

दिक्कालाद्यनवच्छिन्नानंतचिन्मात्रमूर्तये स्वानुभूत्येकसाराय नमः शांता
य ते जसे १

यस्य एतादृशं शांतं यत्तेजः ब्रह्मरूपं तस्मै नमः ग्रंथादौ ग्रंथमध्ये ग्रंथांतं मं-
गलमाचरणीयमिति शिष्टाचारोस्ति अतो ग्रंथकर्त्रा मंगलं नमनात्मकं कृतं प्रयोजनमनुद्दिश्य न
मंदोऽपि प्रवर्तते एवं नीतिः वर्तते तर्हि केन कारणेन ग्रंथः कृतस्तत्कारणेन वैराग्योत्पत्तिस्तत्क्षिरवति १

श.

१

१

धिग्योगे द्वितीया भवति अतो द्वितीया विभक्तिरुक्ता राज्ञा विक्रमशकेन स्वलब्धं फलं कस्मैचिद्वा
ह्यणाय दत्तं तस्य फलस्य महिमा येन भक्षितं सञ्चमरो भवति मरणं नास्ति तत्फलं ब्राह्मणेन मन
सि विचार्य बहूनां पालको राजा भर्तृ हरिस्तस्मै दत्तं तेन भर्तृ हरिणा स्वपत्नी प्रियतमा तस्मै दत्तं तथा
पिकश्वनजारस्तस्मै दत्तं जारेणापि स्वस्य प्रियाकाचपुंश्चली तस्मै दत्तं तत्फलं एकास्मिन् दिने

यांचिंतयामि स तत्तं मयि सा विरक्ता साप्यन्यमिच्छति जनं स जनोऽन्यसक्तः

पुंश्चली समीपे राज्ञा दृष्टं पश्चात् शोधः कृतः तावत्पूर्वापरं ज्ञात्वा पश्चाद्द्वैराग्येण निंदति अहं यां स्व
स्त्रियं चिंतयामि प्राणादधिकां सापि विरक्ता सारूढी अन्यजारे प्रियतमं इच्छति सोऽपि अन्यां पुंश्च
लीं प्रियत्वेन चिच्छति एवं मदर्शे पिकाचनरूढी मया सह संगो भवितव्यमिति मनसि संतुष्टिमानमपि

भ. नी
२

ष्यति एवंनकश्चित्कस्यचित्पियः अतोनिंदति सापुंश्चलीतांधिकसजारः तंधिकइयंमदीयास्त्री
इमांचधिकअहमपिएतादृशोमूर्खः मांचधिकइदंसर्वमदनकृतंजातमतोमदनंचधिक २ ए
वंज्ञातेसतिस्वस्मिन्मूर्खत्वं ज्ञातमतोमूर्खलक्षणानिवदति अज्ञेति यः केवलंनजानातिसअ

अस्मत्कृतेचपरितुष्यतिकाचिदन्याधित्तांचतंचमदनंचइमांचमांच २ अ
ज्ञः स्फुरवमाराध्यः स्फुरवतरमाराध्यतेविशेषज्ञः

ज्ञः मूर्खः सतुशिष्टेनयु-

क्तायुक्तमुक्तंतच्छृणोति तथैवकरोति अतः स्फुरवेन आराधितुंवशीकर्तुंशक्यः यस्तु विशेषं
युक्तायुक्तंजानातिसविशेषज्ञः कदाचित्प्रमादादयुक्तेकर्मणिप्रवृत्तः सन् अपरेणानिवारितश्चै
त् शृणोतिसचअत्यंतंवशीकर्तुंशक्यः अधुनाउभयोर्विलक्षणः अज्ञोनभवतिपूर्णाज्ञातापिनभ

श.
१

२

पिनभवतिशास्त्रेप्रवेशोनास्तिबहुश्रुततयास्वासिन्नाडितंमन्यतयापरस्यवचनंनशृणाति किं-
चित् ज्ञानलवेनदुर्विदग्धोर्गर्विष्ठस्तंवशीकर्तुंब्रह्मापिनशक्तः इतरेषांकावार्त्ता ३ प्रसह्येति
अधुनामूर्खः सन्प्रतिनिविष्टचित्तस्तस्यचित्तमाराधितुंनशक्यं आराधनाभावेदृष्टान्तेनवदति

ज्ञानलवदुर्विदग्धं ब्रह्मापितंनरंनरंजयति ३ प्रसह्यमाणिमुद्धरेन्मकरव
ऋदंष्ट्रांकुरात्समुद्रमपिसंतरेत्प्रचलदूर्ध्वमालाकुलम्

मकरोनामस्र

षाविशेषस्तस्यवऋदंष्ट्रांकुरस्तास्मिन्माणिः समाणिः प्रसह्यबलात्कारेणानिष्कासितुंशक्यः भ
वेत्प्रमकरवऋदंष्ट्रांमणोरभावएवसोपिकालेनभावोभाविष्यति तथाच प्रचलंतीनांऊर्मिणांलह
रीणांमालाः समुदायास्तैराकुलंसमुद्रमपिबाहुभ्यांसंतरेत् तथाच कोपितंभुजंगंशिरसि

श्रीनी

३

पुष्पवद्धारयेत् एतेअघटितादृष्टांताः कालेनभविष्यंति परंतु प्रतिनिविष्टआविष्टचित्तः
 सन्यक्तिंचित्मनसिधृतंनत्यजतिकस्यापिवचनंनभृणोति तस्य मूर्खस्यचित्तमाराधितुंनश
 यंज्ञातापिआविष्टचित्तःसन्यक्तिंचित्करोतिस्वहितंनजानातिसोपिमूर्खोतःपातिरेव यथा

भुजंगमपिकोपितंशिरसिपुष्पवद्धारयेन्नतुप्रतिनिविष्टमूर्खजनचित्तमारा
 धयेत् ४ लभेच्चसिकतासक्तैलमपियत्नतःपीडयन्पिबेच्चमृगतृष्णिकासक्तस
 लिलंपिपासादितः

वणदुर्योधनादयः ४ लभेदिति सिकतासक्तवालुकासु
 तैलंयत्नतः प्रयासेनपीडयन्सनूकदाचिल्लभेत् तथाच तृषार्त्तः सन् मृगतृष्णिकासक्तसलिलं
 कदाचित्पिबेत् कदाचित्पृथ्वीपर्यटन् सन्शशस्यविषाणंशृंगंप्राप्नुयात् एवमघटितघट

श-

१

३

वतिशास्त्रेप्रवेशोनास्तिबहुश्रुततयास्वस्मिन्यंडितंमन्यतयापरस्यवचननशृणोति किंचित्ज्ञा
नलवेनदुर्विदग्धोगर्विष्ठस्तवशीकर्तुंब्रह्मापिनशक्तः इतरेषांकावार्त्ता ३ प्रसत्येति अधुना
मूर्खः सन्प्रतिनिविष्टचित्तस्तस्यचित्तमाराधितुंनशक्यं आराधनाभावेदृष्टान्तेनवदति म

ज्ञानलवदुर्विदग्धंब्रह्मापितंनरंनरंजयति ३ प्रसह्यमणिमुद्धरेन्मकर
वक्त्रेदंष्ट्रांकुरात्समुद्रमपिसंचरेत्प्रचलदूर्मिमालाकुलम्

करोनामद्वय-

विशेषस्तस्यवक्त्रेदंष्ट्रांकुरस्तस्मिन्मणिःसमणिः प्रसह्यबलात्कारेणनिष्कासितुंशक्यः भवेत्
मकरवक्त्रेमणेरभावएवसोपिकालेनभावोभविष्यति तथाच प्रचलंतीनांऊर्मिणां लहरीणां
मालाः समुदायास्तेराकुलंसमुद्रमपिबाहुभ्यांसंतरेत् तथाच कोपितंभुजंगंशिरसिपु

५५ नी
३

ष्ववद्धारयेत् एतेअघटितादृष्टांताः कालेनअविष्यंतिपरंतु प्रतिनिविष्टआविष्टचित्तः स
न्यत्किंचित्मनसिधृतंनत्यजति कस्यापिवचनंनशृणोति तस्यमूर्खस्यचित्तमाराधितुंन-
शक्यंज्ञातापिआविष्टचित्तःसन्त्यत्किंचित्करोतिस्वहितंनजानातिसोपिमूर्खोतःपातिरेवय

श.
१

भुजंगमपिकोपितंशिरसिपुष्पवद्धारयेन्नतुप्रतिनिविष्टमूर्खजनचित्तमारा
धयेत् ४ लभेच्चसिकतासुतैलमपियत्नतःपीडयन्पिबेच्चमृगतृष्णिकासु
सलिलंपिपासार्दितः

धारावणदुर्योधनादयः ४ लभेदिति सिकतासुवालुकासुतै
लंयत्नतः प्रयासेनपीडयन् सन्कदाचिल्लभेत् तथाच तृषार्तःसन्मृगतृष्णिकासुसलिलं क
दाचित्पिबेत् कदाचित्पृथ्वीपर्यटन्सन्शशस्यविषाणंशृंगं प्राप्नुयात् एवमघटितघटनं

३

नंभविष्यतिपरंतुप्रतिनिविष्टमूर्खजनस्यचित्तनभाराधयेत् ५ व्यालपिति व्यालं संपंबाल
मृणालतंतुभिः कोमलकमलतंतुभिः रोद्धुमवरोद्धुं यथावांछति तथान्वज्जमणीन् शिरीष
पुष्पाग्रेण साच्छिद्रा कर्तुं सन्नद्धो भवति यथा चक्षारसमुद्रस्य मधुविंदुना माधुर्यं कर्तुं ईहते चेष्टते

कदाचिदपि पर्यटनशशाविषाणमासादयेत् न तु प्रतिनिविष्टमूर्खजनचित्तमा
राधयेत् ५ व्यालं बालमृणालतंतुभिः सौरोद्धुं समुज्जृम्भते छेत्तुं वज्जमणीन् शि
रीषकुसुमप्रांतेन सन्नद्धते माधुर्यं मधुविंदुनारचयितुं क्षाराबुधे रोहते न तं वां
छति यः खलान्पथिसतां सूक्तैः स्रधास्यतिभिः ६

एवं यथा अघटितानि कर्तुं भिच्छति
तथा खलान्सतां मार्गेन तु ममृततुल्यैः सूक्तैर्वाग्भिर्वांछति दुष्टान्सन्मार्गे वर्तयितुं न शक्यते इत्यर्थः ६

भ.नी

४

स्वायत्तमेति अपंडितानांमूर्खाणामज्ञतया मौख्यस्य छादनमाच्छादनं मौनं विधात्रा ब्राह्मणा
निर्मितं कथंभूतं मौनं स्वायत्तं स्वाधीनं पुनः कथंभूतं एकांतगुणं रहस्यं तदेव मौनं सर्वविदांस
र्वज्ञानिनां संपाजे सभायां भूषणं विशेषतो भवति ७ यदेवि यदायासिन्काले किंचिच्छोहमपि किं

श.

१

स्वायत्तमेकांतगुणं विधात्रा विनिर्मितं छादनमज्ञतायाः विशेषतः सर्वविदांसपा
जे विभूषणं मौनमपंडितानाम् ७ यदा किंचिच्छोऽहं द्विप इव मदांधः समभवंतदा
सर्वज्ञोऽस्मीत्यभवदवलिसंमममनः

विज्जानामीति द्विप इव करीव मदांधः समभवं
जातोऽस्य यदा तासिन्काले अहं सर्वज्ञ इति मममनी अवलिसंगर्वितमभवत् तदुपरि यदा बुध-
जनस्य पंडितस्य सकाशादवगतं पंडितेभ्यः किंचित् किंचिच्छातं तदा अहं मूर्खोऽस्मीति ज्ञातं पू

४

र्वयोमदः अभवत्सोपिज्वरइवममव्यपगतः ८ कृमीति क्षद्रोजनः पार्श्वस्थमपिस्तरपि
तिर्विलोक्यहिइतिनिश्चयेननशंकतेनगणयतिनिचिकर्मकरोत्येवयथाभ्वानरस्यअस्थिहपि

यदाकिंचिकिंचिदुधजनसकाशादवगतंतदापूरवोऽस्मीतिज्वरइवमदोमेव्यपग
तः कृमिकुलचित्तंलालाक्लिन्नंविगर्हितंजुगुप्सितंनिरुपमरसंप्रीत्याखादन्नरा
स्थिनिरामिषम् स्तरपतिमपिपार्श्वस्थं विलोक्यनशंकतेनहिगणयतिक्षद्रोजं
तुःपरिग्रहफल्गुताम् ९

कुलैर्युक्तंलालयाकुलितंविगर्हितमपवित्रंजुगुप्सितंनि
चं निरुपमरसंनिरामिषंमांसरहितं एतादृशमपिप्रीत्याखादन्नलज्जते तद्वत् क्षद्रोनीचो
जंतुः परिग्रहस्यफल्गुतांनिःसारतांनगणयतिनलज्जते ९

६

७

भ.नी.

५

विष्णुपादोदकमादौ शार्वेश्वरौ महादेवस्तस्येदं शार्वेश्वरः तत्प्रातिस्वर्गात्पतति शिरसः महीध्रं
 र्वतं महीध्रादुत्तुंगात् पर्वतमस्तकात् अवनिं पृथ्वीं अवनेश्वापि जलनिधिं समुद्रं एवं जलमधोदधः प
 दं स्थानं प्राप्ता सा इयं गंगा स्तोत्रं पदं शतमुखैः सागरं प्राप्ता एवं विवेकभ्रष्टानां अविवेकिनां

भ.

१.

शिरः शार्वेश्वरः स्वर्गात्पतति शिरसस्तत्स्थितिधरं महीध्रादुत्तुंगादवनिमवनेश्वापि जल
 धिम् अधोगंगासेयं पदमुपगता स्तोत्रमथवा विवेकभ्रष्टानां भवति विनिपातः शत
 मुखः १० शक्यो वारयितुं जलेन हुतभुक् छत्रेण सूर्यात्पानार्थेन्द्रो निशितो कु
 शेन समदोदंडेन गोगर्दभौ

शतमुखं अधः पतनं गंगाजलवत् भवतीत्यर्थः १०

५

शक्य इति जलेन हुतभुक् अग्निः वारयितुं शक्यः छत्रेण सूर्यात्पः उष्णं वारयितुं नागेंद्रो ह

नांस्वरूपः स्वर्गवासः फलंश्चुतमेव कथंतेषां विपाके स्वभयजनकत्वं तत्राह विपाक इति
 पुण्यानामपि कर्मणां विपाकः फलं मे मम विमृशतो विनार्यतो भयं जनयति तत्र कारणमा
 ह महद्भिः पुण्यौघैः पुण्यसमूहैः चिरकालेन परिगृहीताः सम्यग्धृता विषयामहांतोपि

महद्भिः पुण्यौघैश्चिरपरिगृहीताश्च विषयामहांतो जायंते व्यसनमिव दातुं
 विषयिणाम् ३ उत्स्यान्तं निधिं शंक्या क्षितितलं ध्याता गिरेर्धातुं वी निस्तीर्णाः
 सरितां पतिर्नृपतयो यत्नेन संतोषिताः स्वरूपतः फलदानतो विषयिणां रागिणां

व्यसनं दुःखमेव जनयितुमुत्पादयितुं जायंते उत्पद्यंते इति क्षीणे पुण्ये मर्त्यलोके विशंतीति भ
 गवद्वचनाच्च ३ निखने ह्रस्वधां धातुगिरेर्धातुं सरोषधैः निस्तरे दुर्दयिं दानृष्णां

भ. वै.
३

तिस्कुरुष्णातः १ वसुधादिखननक्रियाभ्रांतस्तत्क्रियालभ्यवस्तिच्छानिवृत्तयेत्तृष्णामेव प्रा
र्थयति उत्स्वातापिति गृहेभिधिस्तिष्ठतिनवेतिशंकयासितेस्तल्पार्थं नमुत्स्वातंरयनितं
गिरिधानवोहरितालादयोध्वाताः अनेकौषधियोगेनाग्नीतापिताः सरितांपतिः समुद्रोपिपारः

श.
३

मंत्राराधनतत्परेण मनसानीताः श्मशाने निशाः प्राप्तः काणवरादकोपि

नमया तृष्णोधुना मुंचमाम् ४ तोरत्नादिलाभेच्छयांतः प्रवेशतोवानिस्तीर्णः सी

पालंधितः नृपतयो राजानोप्यनेकयत्नैरूपायैस्तोषिताः नुष्टिंप्रापिताः मंत्राराधनेवशीकरणे
तत्परेण संलीनेन मनसा श्मशाने शवसमीपे निशाः नीताः अतिक्रान्ताः एनामुक्रियास्तु वराद
कोपिनैव संप्राप्तो लब्धो ऽतो मां हे तृष्णो ऽधुनैव शीघ्रं मुंचत्यजेति प्रार्थना ४ ६

३

लोभादनेकदेशेषु मनोभ्रमासिलोलुप कृष्णस्मरणसंदेशं संभ्रमभ्रमहारिणम् १ परदेशा
दिगमनानेकसेवादिकरणसंतप्तः सन् तृष्णामेव निंदति भ्रान्तमिति अनेकं बहु प्रकारं दुर्गं गंतुम
शक्यं विषयं पर्वतादिव्यादिना एव भूतं देशं प्रति भ्रान्तं चलितं फलं तु किंचिदल्पमपि एकमपि वा न प्रा
प्तं नैव लब्धं किं बहु बहु प्रकारं वा ननु देशगमनमात्रं कृत्वा फलं तु कस्यचित्सेवां विना नैव भवतीत्याशं

भ्रान्तं देशमनेकदुर्गविषयं प्राप्तं न किंचित्फलं त्यक्त्वा जाति कुलाभिमानमुचितं
सेवाकृतानिष्फला

क्याह त्यक्तेति जातिर्वस्त्रादिः कुलं सत्कर्मोदिनोत्पन्नं त-
त्रोचितमभिमानं नीचकर्मकरणरूपं त्यक्त्वा सेवापिकृता सापि निष्फला फलशून्या माननिषेवणा
दिपूर्वकमाह्वानं सत्कारस्तद्रहितं यथा स्यात्तथा भुक्तं परगृहे आशंक्या सह वर्तमानाया तया बुद्ध्या

भ. वै.

४

भीत्यावेतिशेषः हेतूषो दुर्मत्यापाप रूपं कर्म तत्र निरते निमग्ने अद्यापि पापं कर्म कारयित्वापि
न संतुष्यसि अपरं किं कारयसीति भावः ५ स्वलवाग्बाणाविद्धोपितत्सेवा निरतो भवेत् कृष्णसे

श.

३

भुक्तं मानविवर्जितं परगृहे साशंकया काकवत्तूषो दुर्मतिपापकर्म निरते
नाद्यापि संतुष्यसि ५ स्वलोद्धापाः सोढाः कथमपि न दाराधनपरैर्निगृह्यान्त
र्वाध्यं हसितमपि शून्येन मनसा

वारतो न स्याद्यत्रानंदो निराश्रयः १ तृष्णातिगुर्वी अ
तः प्रथमं तत्रानेकदुःखानि प्रदर्शयामपि तानि दर्शयितुमाशंभार्थयते स्वल इति स्वलानां भ
तिक्षणपराच्छिद्रनिरीक्षकाणामालापाः नीचसंचुच्चारैर्दीनमंदमत इत्यादिकयोच्चैराह्वानरूपाः

४

सोराभंगीकृताः कथमपिकेनापि प्रकारेणतदाराधनपरैः तेषांखलानामाज्ञायांसंलग्नैर
स्माभिरितिशेषः तेषांकदुचचनैरुत्थितमंतर्बाष्पंश्वासस्तंनिरुध्य इत्यर्थः मांदीनमन्यंवाहस्वा
प्रहासिताधीर्येषांतेषामपिचित्तस्तंभस्तद्धारणमंजलिः प्रणामश्चकृतः शून्येनसाररहितेन

कृतश्चित्तस्तंभःप्रहासितधियामंजलिरपित्वमाशोमोघाशोकिमपरमत्तो नर्त्त
यसिमाम् ६ आदित्यस्यगतागतैरहरहःसंक्षीयतेजीवितंव्यापारैर्बहुका
र्यभारगुरुभिःकालोनविज्ञायते

मनसा तथापि हे आशो मोघानिः फलाभाशा
इच्छादिक इतिवायस्याः सात्वंकिमपरं एतत्सर्वकारयित्वापिखलानांपुरः मांनर्त्तयसिनर्त्तनंका
रयसीतिभावः ६ गमनागमनंकुर्वन्रविर्हरतिजीवितम् सेवितंयैर्हरेः पादकंजंतेषां

भ.वै.

५

सृज्जीवितम् १ जगदुन्माददुःखसहिष्णुतां कालाज्ञानं च दर्शयति आदित्येति गतागतैर्ग-
मनागमनैः उदयाचलादस्ताचलं प्रतिगमनमागमनंतु ततः पुनरुदयाचलं प्रति एवं प्रकारकै-
र्गतागतैरहरहः प्रतिदिनं जीवितमायुः क्षीयते नश्यति व्यापारैर्जगदनेक व्यवहारैः कथं भूतैः
बहुकार्यभारगुरुभिः बहूनि कार्याण्येव भारावोदुमशक्यास्तैर्गुरुभिर्महद्भिः कालो मरणं किं

दृष्ट्वा जन्मजराविपत्तिमरणं त्रासश्च नोत्पद्यते पीत्वा मोहमयीं प्रमादमादिरा-
मुन्मत्तभूतं जगत् ७

यदायुर्गतं क्रियदवशिष्टमिति तु कैश्चिदपि न विज्ञायते न वि-
षेणानुभूयते जन्मादिमरणांतं कर्म सर्वेषां मात्मनोऽपि दृष्ट्वा स्वनेत्रगोचरी कृत्वापि त्रासो भयं नो-
त्पद्यते अनिष्टकरणात् कश्चिदपि न निवर्त्तत इति भावः तत्र हेतुमाह पीत्वेति मोहप्रचुरां प्रमाद

श.

३

५

रूपामदिरां पीत्वा जगद्गमनशीलं उन्मत्तभूतं कर्तव्या कर्त्तव्यविचारभूयं जातपिति शेषः ७
 आतिदीनमुखैः पुनैर्युक्ता पत्नी कदंबरा न भवेद्देहिनी गेही देही तीह कथं वदेत् १ पुत्रादिसंग्र
 हो विवेकिनामपि दुःस्वद इत्याह दीनेति दीनेभ्यो व्यतिदीनानि पुस्वानियेषां तैः शिशुकैर्बालैरा
 कृष्टं जीर्णमंबरं वरन्मयस्याः सा कथं भूतैः क्रोशादिरन्तार्थरुददिरन्यैश्च गृहनरैः क्षुधितैर्विधु

दीनादीनमुखैः सदैव शिशुकैराकृष्टजीर्णंबरा क्रोशादिः क्षुधितैर्नरैर्न
 विधुरादृश्येत चेद्देहनी

रातिदुःस्ववती एतादृशी गेहनी भार्या नेत् यदि न दृश्येत मन
 सिनाजनेनेति शेषः याज्याभंगभयेन याज्यादेहीति प्रार्थना तस्याभंगो नाशः नदारवापीति
 दातुर्वाक्येन तद्रयेन गद्गदं सवाक्यं गलत् पतत्यदतो वर्णाती वायु ह्यत् हृदि स्थाभि प्रायादन्य

भ. वै.

६

कथनेन भंगतां प्राप्नुवत् विलीनान्यस्य शान्यक्षराण्यस्मिन्वाक्ये तत्क्रिया विशेषणोपाकोप
नस्वीजनः धीरः वदेत् देहीतिकः कथयेत् स्वजाठरानलेन दग्धस्य जठरस्यार्थे स्वोदरपूरणायै
त्यर्थः अत्र आकारप्रश्लेषः कार्योन्यथार्थभ्रंशः स्यात् ८ सीयानां मरणं दृष्ट्वा त्यक्त्वा

याञ्चाभगभयेन गद्गदगलन्त्युत्थद्विलीनाक्षरं को देहीति वदेत्स्वदग्ध
जठरस्यार्थे मनस्वीजनः ८ निवृत्ताभोगेच्छा पुरुषबहुमानो विगलितः
समानाः स्वर्गताः सपदि स्फुटदोजीवितसमाः

भीतिं मृतेः पुमान् भवसागर

पाराय कृष्णान्वद्रं सदा भजेत् १ मरणभयशंकितं पुरुषं दूषयति निवृत्तेति भोगेच्छापूर्वं
यथासीत्तथेदानीं नास्त्यतो देहं द्रियवैकल्यात् निवृत्ताक्षीणा पुरुषेषु मध्ये यो बहुमानः सत्कारः

श.

३

६

सोपिविगलितः नष्टः पुरुषेति संसारिणं प्रति संबोधनं वा समानाः स्वयसः स्वर्ग्यताः मृताः इदा
नीयेवशिष्टाः रुहदस्तेपि जीवितसमाः जीवितं समं पूर्णं येषां अथवा स्वजीवन तुल्यास्ते दुर्हृद
स्तिष्ठन्तु म्रियन्तां वा तैः किमित्यर्थः आसनादुत्थानं शनैर्न वेगान्न दपिय ह्याश्रयेण लघुडाधारेण न

शनैर्यद्युत्थानं घननिमिर रुद्धे च नयने अहो धृष्टः कायस्तदपि मरणापायचकितः

९ हिंसाभूत्यमयत्नलभ्यमशनं धान्नामरुत्कल्पितं व्यालानां पशवस्तृणां कुरभु

जः सृष्टाः स्थलीशायिनः

स्वत इत्यर्थः घनेन निविडेन निमिरेणां धकारेण रुद्धे आहृतेन
यने अहो आश्चर्यं तदपि सर्वेषां निधनं दृष्ट्वापि स्वमरणरूपो यो ऽपायो नाशस्तस्मिन् चकितः शं
कितः अहमपि मरिष्यामि किमिति भीत इति यावत् ९ धान्नात्तु निर्मिता सृष्टिर्जीविका न यथोचि

भ.वै.
७

ता कृतातः सर्वजीवानां जीविकादं हरिं भजेत् १ संसारिणां विधि कृतो त्यक्तितं नैव कृतां विष
मां वृत्तिं पर्यालोच्य शोचन्नाह हिंसेति हिंसाभून्यं जीवबाधारहितमयत्नलभ्यमभ्रमसाध्यं द
धातीति धातातेन धारकेण पोषकेन दुधाञ्धारणपोषणयोरिति स्मरणात् व्यालानां सर्पाणां म
रुहायुरशानं भोजनं कान्धितं विरचितं श्रीकृष्णं विना ब्रह्मणोपि धारणपोषणज्ञानं सम्यङ् नास्ती-

संसारार्णवलंघनक्षमधियां वृत्तिः कृतासानृणां यामन्वेषयतां प्रयातिसततं सर्वे
समाप्तिगुणाः

तिसूचितं तृणांकुरभुजः पशवो प्रार्थितलभ्यभोजनाः स्थलीशायिनः अ
कृत्रिमाभूषिः स्थलीतत्रशयनशीलाः संसाररूपोऽर्णवः समुद्रस्नलंघने क्षमासमर्थाधीर्येषां ते
षां नृणां सावृत्तिः कृतारवितापामन्वेषयतां संपादयतां सर्वे गुणाः अन्वेषणादयः समाप्तिं विरामं यां
ति वृत्तयो नास्थिरा भवन्तीति भावः १०

श-

३

७

हरेर्ध्यानं सदा कार्यं जगतो नाशहेतवे नार्थ्यादिविषयासक्तो न नयेत्कालमात्मनः १ उभयलो
कस्करवसाधनहीनं जनं निंदत्यात्मनि दर्शनामिषेण नेति ईश्वरस्य सर्वनियंतुः पदं चरणमृजाता
वेकचन्वनं विधिवद्विधौ पूजाप्रकारे यो विधिर्नियमस्तेन न ध्यातं अन्यथा उदरभरणनिमित्तं मा
रणपर्यंतं कपटेन ध्यातमेवेत्यर्थः किमर्थमित्याशंक्य न दर्शयति संसारस्य जननमरणप्रवाहरू

न ध्यातं पदमीश्वरस्य विधिवत्संसारविच्छिन्नये स्वर्गहारकपाटपाटनपदुर्ध
म्मोपिनोपाज्जितः पस्य विच्छिन्नये उन्मूलनाय नाशायेत्यर्थः मुक्तिसाधनहीनं प्रद

श्ये स्वर्गादिस्करवसाधनहीनत्वं दर्शयति स्वर्गहारकपाटवदुदुरितं वर्तमानजन्मन्यन्यजन्मनि
कृतं वा तस्य पाटनमुन्मूलनं पुण्यकर्मप्रायश्चित्तादिजीवाभयप्रदानादिरूपो यो धर्मः सोपिनो

भ.वै.

८

पार्जितः उद्यम्यनगृहीतः जगत्स्थूलस्तरवादापि हीनत्वं दर्शयति नार्याः पीनयोरनिपुष्ट-
योः पयोधरयोः स्तनयोर्युगलं तादृशयोरुर्वोश्च युगलं द्वयं स्वप्ने पिनालिङ्गितं स्वाग्नेर्नैव लेपि-
तं मातुर्यौवनमेव वनंतच्छेदने दूरीकरणे कुठाराः छेदनशस्त्राणिकेवलं नैवान्यत्किं विस्तृत

नारीपीनपयोधरोरुयुगलं स्वप्ने पिनालिङ्गितं मातुः केवलमेव यौवनवन-
च्छेदे कुठारावयम् ११ भोगानभुक्तावयमेव भुक्तास्तपोनतसंवयमेव तप्ताः
कालोनयातोवयमेव यातास्तृष्णानजीर्णावयमेव जीर्णाः १२ मितिभावः ११ भोगा

दयस्तु नैवाप्तास्तैः प्राप्तं निधनं लघु तृष्णाजीर्णानि मेहं तजीर्णः कृष्णं कथं भजे १ भोगाः स्नगादयो नै-
वभुक्ताः किंतु तैस्तदभिलाषैर्वयमेव भुक्ताः कालोनयातोवयमेव याताः यस्मिन्काले यत्कर्म कर्तुमुचितं

श.

३

८

तत्कर्मविहीनोयातः गतः कालस्तु भगवद्विभूतित्वात् वर्त्तन एव एवं सर्वत्रो हनीयंतपः कृच्छ्रादि
स्वधर्माचरणं वा १२ क्षमादिसाधनैर्युक्तैस्त्यक्तानग्रहसंपदः मुन्युक्ते कर्मणां पाके लुब्धैः कृष्णो
न सेवितः १ गृहेयदुचितं भोजनादिसुखं तत्समयानक्षांतं किंतु रोगादिपरवशेन संतोषादलंबु

क्षांतं न क्षमया गृहोचितसुखं त्यक्तं न संतोषतः सोढादुःसहशीतवाततपनाः
क्लेशान्न तसंतपः ध्यानं वित्तमहर्निशं नियमितः प्राणैर्न शंभोः पदं न तत्कर्मकृ
तं तदेव मुनिभिस्तैस्तैः फलैर्वैचितं १३

अथा त्यक्तमपि न शीतादयः सोदाः तपनो ऽग्नि
दारिद्र्यभावेन क्लेशान् शास्त्रायंतु तपः यज्वाग्यादिरूपं तु न तसंततत्कर्मना दृशंता दृशं कर्मकृतं
तत्तत्फलैः तेषां तेषां कर्मणां फलैर्मुनिभिः कर्मोपदेष्टृभिः वर्ज्यं एव निश्चितं वंचितं लब्धीकृतमपि
त्यर्थः १३

भवै-
९

दुर्वर्णं वदनं वाल्पकेशैः शृङ्गैः शिरोऽंकितम् गात्रं तु शिथिलं सर्वे तृष्णा तारुण्यमेत्यहो १ जरया
ग्रस्तदेहस्य शिथिलांगिकरक्रिया शिथिलं धांद्रियं भ्रांतं न स्वातंत्र्यं विषयाधनः २ वार्धक्यं पितृष्णा
धिक्यं भवतीति दर्शयति वलीति वलिभिर्मोमलताभिः आक्रान्तं व्याप्तं पलितैः सितकेशैः शिरः

वलिभिर्मुखमाक्रान्तं पलितैरंकितं शिरः गात्राणि शिथिलायते तृष्णौकान्तरुणा
यते १४ येनैवांबरखंडेन संवीतो निशिचंद्रमाः तेनैव च दिवा भानुरहो दीर्गत्य मेतयोः

१५ अंकितं निहितं गात्राणि करचरणाय वयवाः स्वक्रियास्तु कुंटी भवन्ति परंतु तृष्णाया एका सु-
ख्या सा तु न रुणायते तारुण्यमिवाचरति १४ महत्सु दुर्गतिं दृष्ट्वा स्वस्मिन्प्राप्तं न दूषयेत् इति शिक्षा
कृता सद्भिः पद्यैः स्मिन् विमलाशयैः १ अंबरखंडेना व्याभ्रं संवीतो वेष्टितस्तेनैव नवस्त्वंतरेणा दिवा
भानुरपि एतयोरपि यदा दीर्गत्य दैन्यं तदा किं स्वस्मिन्निनिभावः १५

श
३

९

गच्छतो वास्तुनः स्वांगे महत्सौख्यं प्रदर्शितम् ॥ स्वेच्छया गमनं तस्य हृत्पापं विदधद्भजेत् १ चिर-
तरं बहुकालमुषित्वा वा संकृत्वा एते प्रसिद्धा विषयाः हि निश्चितं यातारोऽवश्यं ध्रुवं यास्यंति तदा वि-
योगे विश्लेषे को भेदो यद्यनभेदेन जनो भोक्ता स्वयं मभूत् विषयान्न त्यजति ननु गमशालत्वात् स्वयमे-

अवश्यं यातारश्चिरतरमुषित्वापि विषयावियोगे को भेदस्त्यजति न जनो यत्स्वयं
मभूत् व्रजंतः स्वातन्त्र्याद तुल्यपरित्यागमनसः स्वयं त्यक्ता ह्येते शमस्करवमनं
विदधति १६

वयास्यंति कोलाभस्त्यागं इत्याशंक्य स्वयं त्यागे स्फुरवं स्वेच्छा गमनेन
दुःखं च दर्शयति स्वेच्छा व्रजंतो विषया मनसः परितः सर्वतस्त्यागमनसः स्वयं त्यक्ताः संतः शमं शां-
तं स्फुरवं अतएवानंतमपरिच्छिन्नं विदधति कुर्वन्ति १६

भ.वै
१०

विवेकेति तृषा तृष्णाशमे उपशमेसति शाम्यति उपशमं गच्छति कसतिविवेकव्याकोशविका
शेसतिसापरिणतिः तृष्णापरिणामः तुंगे परिष्वंगे आश्लेषेसति प्रसरति युक्तो ऽ यमर्थः अ-
परापिया विलासिनी भवति सातुंगे परिष्वंगे सति तरां प्रसरति न तु व्याप्तिं भजेत लब्धा वकाश

तृष्णाधिकारमाह विवेकव्याकोशे विद्धति शमेशाम्यति तृषापरिष्वंगेतुंगे
प्रसरति तरां सापरिणतिः जराजीर्णैश्वर्यग्रसनगहनाक्षेपकृपणस्तृषापात्रं
यस्या भवति मरुतामधिपतिः १७

त्वात् तथा सा तृष्णापि मरुतां देवानामधिप
तिः इंद्रः यस्यां तृष्णायां तृषापात्रं भवति तुंगे परिष्वंगे छेत्तुमशक्तो भवति इत्यर्थः मनुजानां तु का कथा
किं विशिष्टो मरुतामधिपतिः जराजीर्णैश्वर्यग्रसनगहनाक्षेपकृपणः जराजीर्णैश्वर्ये तस्य ग्रसनेन
यद्वहन तस्य आक्षेपे कृपणः विद्धंसे असमर्थः अतः कारणात् तृष्णा गरीयसी १७

श.
३

१०

कृशोति श्वाकुक्कुरः शूनिमन्वेति किंविशिष्टः श्वाकृशो दुर्बलः काणः एकद्वयंजो भग्नपादः
 श्रवणरहितः छिन्नकर्णः पुच्छविकलो लांगूलरहितः व्रणीपिटकव्याप्तः पूतिक्लिन्नः पूयरं
 धितः पुनः किंभूतः श्वाकृमिकुल शतैराद्यततनुः पुनः किंभूतः श्वाक्षधा क्षामः पुनः किंभूतः

मदनविडंबनमाह कृशः काणः खंजः श्रवणरहितः पुच्छविकलो व्रणी पू
 तिक्लिन्नः कृमिकुशल तैराद्यततनुः क्षधाक्षामो जीर्णः पिठरजकपालार्थि
 तगलः शूनीमन्वेति श्वाहतमपि न हत्येवमदनः १८ श्वाजीर्णः जरसाक्रांतः

पुनः किंभूतः पिठरजकपालार्थितगलः करंडमुंडसमर्पितपुखः एवंविधो मर्तुं कामोपि श्वा
 शूनीमन्वेति तदपि मदनः एव निश्चयेन हतमपि हंति १८ छ छ छ

१५-वै

११

भिक्षेति हाहा इति खेदे विषयास्तथापि न परित्यजंति कीदृक् समीपं न मुंचति तथापीति किं
 भिक्षाशनं तदपि नीरसं रसरहितं तदप्येकवारं चान्यच्छ्रुत्वा च भूः अन्यच्च परिजनो निजदेहमात्रं
 चान्यत् वस्त्रं जीर्णं शतखंडमपि मलीनकंथा तथापि विषयादुराशया विषोपमायांति प्राणि-

विषयानां अधिकारमाह भिक्षाशनं तदपि नीरसमेकवारं श्रुत्वा च भूः परि
 जनो निजदेहमात्रम् वस्त्रं च जीर्णं शतखंडमलीनकंथा हाहा तथापि विषया
 न परित्यजंति १९ रूपतिरस्कारमाह स्तनौ मांसग्रंथी कनककलशावित्युप
 मितौ मुखं श्लेष्मणं तदपि च शंशांकेन तुलितम् नाम् १९ स्तनाविति अहो

इति दुःखे निंद्यं रूपं कविजनविशेषैर्गुरुकृतं कथं निंद्यं स्तनौ मांसग्रंथी परमित्युपमितौ उप

श

३

११

मानितौ इति किं कनककलशौ चान्यत्सुखं श्लेषामारं तदपि च शशांकेन तुलितं चंद्रमसास
मानं कृतं जघनं स्त्रवन्मूत्रक्लिनं तथापि करिवरस्पर्द्धिगजेन्द्र शंङ्गादंडेन स्पर्द्धाकारकं रूपं
यस्येति स्वरूपं परं सुकविना व्यासेन वर्णितम् २० अजानन्निति अहह इति रवेदे मोहमहिमा

स्त्रवन्मूत्रक्लिनं करिवरकरस्पर्द्धिजघनमहोनिद्यं रूपं कविजनविशेषैर्गुरुकृ
तम् २० अजानन्माहात्म्यपततुशलभो दीपदहने समीनो अज्ञानाद्बडिश
युतमभ्यातुपिशितम्

गहनो वर्तते यत्तुशलभः पतंगः दीपशिखायां पततुश
लभः किं कुर्वन्माहात्म्यं अजानन्समीनो मत्स्यः अज्ञानान्मोह्यात् बडिश युतं पिशितं मां
सं अभ्यातु भक्षतु इह अस्मिन्संसारे एतेषां विजानंतोपि कामान्मुच्यते कथं भूताच

५५ वै

१२

कामान् विपज्जालंजटिलान् विपदां जालो विपज्जालः तेन जटिलास्तान् अतएव मोहम-
हिमा गरीयान् २२ विशामिति वयं दुर्जनानां पिशुनानाम विनयमनुमंतुं अंगीकर्तुं नो
त्सहे नोत्साहं कूर्महे कथं भूतानां दुर्जनानां नवधनमधुपानभ्रांतसर्वेन्द्रियाणां नवं नवी

विजानंतो प्येते वयमिह विपज्जालजटिलान्मुंचामः कामानहहग
हनो मोहमहिमा २२ अथ दुर्जनमुद्दिश्याह विशमलमशनाय स्वा
दुपानाय तोयशयनमवनिपृष्ठे च ललाससीच ६ ७

नो पार्जितंधनं नवधनं तदेवमधुपानं मदिरापानं तेन मधुपानेन भ्रांतानि सर्वाणीन्द्रियाणि
येषां तेन वधनमधुपानभ्रांतसर्वेन्द्रियास्तेषां अलमत्यर्थं अशनाय भोजनाय विशंक- म

श-
१

१२

मालिनीकंदं चान्यत्सादुपानायतोयंचान्यदवनिपृष्ठेशयनंचान्यहाससीवल्लकलंचीरम्
 २२ विपुलेतिपुंसांपुरुषाणांकएषमदज्वरः कसति कतिपयपुरुषसाम्येसतिधन्यैः
 कैश्चित्पुरापूर्वजगज्जनितंजगत्स्पृष्टं कथंभूतेर्धन्यैर्विपुलहृदयैः बृहत्हृदयैः अपरैः कै

नवधनमधुपानभ्रांतसर्वेद्रियाणामविनयमनुमंतुंनोत्सहेर्जुनानाम्
 २२ मानितामुद्दिश्याह विपुलहृदयैर्धन्यैःकैश्चिज्जगज्जनितैपुराविधृतै
 मपरैर्दत्तंचान्यैर्विजित्यतृणंयथा श्विदपिविधृतंनिजभुजाभ्यांधारितं अन्यैः

कैश्चिदपिपुरुषैः चान्यदत्तंकिंरुत्वाविजित्ययथाशब्द इवार्थेवर्ततेजगत्कमिवतृणमिव
 यथातृणमनायासेनदीयतेतथाजगद्विजित्यदत्तंहिनिश्चितंइहामिन्जीवलोके अन्येधी

भ.वै.
१३

राश्वतुर्दशभुवनानिभुंजते तथास्वल्पस्वाम्येकोयंगवः २३ त्वपिति हेनरेंद्रत्वंराजाव
र्त्तसेवयमपि उपासितगुरुप्रज्ञाभिमानोन्नतावर्त्तामहेराजेंद्रत्वंविभवैः ख्यातः नः अ
स्माकंयशांसिमहत्त्वानिकवयः कवीश्वरादिक्षप्रतन्वंतिदशस्वापिदिशास्तविस्तारयन्ति

इहहिभुवनान्यन्येधीराश्वतुर्दशभुंजतेकतिपयपुरुस्वाम्येपुंसांकृष्ण
मदज्वरः २३ निस्पृहाणामधिकारमाह त्वंराजावयमप्युपासितगुरु
प्रज्ञाभिमानोन्नताःख्यातस्त्वंविभवैर्यशांसिकवयोदिक्षप्रतन्वंतिनः

हे मानद मानंददातीतिमानदः दोअवखंडनेइतिधातुः हेमानद हेमानखंडनआवयोरु
भयोरपिअंतरंनानिदूरे हेराजेंद्रयादिचत्वं अस्मास्त पराङ्मुखोसि अनादरो ऽसित-

श.
३

१३

दावयमपि एकांततो निस्पृहावर्त्तामहेत्वथ्यनादरात्तयिविषयेअनादराः २४ अभुक्ते-
तिजडा मूर्खाः विषादे कर्त्तव्ये प्रत्युत ससुखं मुदं विदधति कथं क्षिति भ्रजां राज्ञां तस्या भ्र

इत्थं मानदनातिदूरमुभयोरप्यावयोरंतरं यद्यस्मात्परमं भुरवोसिवयम
प्येकांततो निःस्पृहाः २४ अभुक्तायां यस्यां क्षणमपिनयातं नृपशतैर्भुवस्त
स्यालाभेक इव बहुमानः क्षितिभुजाम् तदंशस्याप्यंशे तदवयव लेशोपि पत
यो विषादे कर्त्तव्ये विदधति जडाः प्रत्युत मुदम् २५ वः पृथिव्यालाभेक इव बहु-

मानः यस्यां पृथिव्यां अभुक्तायां सत्यां नृपशतैः नरेन्द्रसहस्रैः क्षणमपिनयातं नगत्तं तदंश
स्याप्यंशे तस्याः पृथिव्याविभागस्यापि विभागे तदवयव लेशे तस्यांगस्यापि लेशोपि पतयः स्वामिनः

भ.वे.

१४

मृदिति तान्पुरुषाधमान्धिक्रयेधुनातेभ्योपिधनकणंवांछंति कथमयंमृत्सिंदः पृथ्वीनयः
सर्वोपिजलरेखयावलयितः सन् नतुअणुः स्वल्पप्रमाणः तुपुनः सएवमृत्सिंदः राज्ञांगणै
र्भुज्यते किं कृत्वा संयुगशतैः संग्रामविभागीकृत्यरणशतैः अंगीकृत्यतेक्षद्रादरिद्राः राजानः

मृत्सिंदोजलरेखयावलयितः सर्वोप्ययंनत्वपुंरंगीकृत्यसएवसंयुगशतै
राज्ञांगणैर्भुज्यते तद्वद्युर्ददतेऽथवानकिमपि क्षद्रादरिद्राभृशंधिक्रधिक्र
तात्पुरुषाधमान्धनकणंवांछंति तेभ्योपिये २६ दुर्भगसर्वकस्यवाक्यमाह
ननदानविदानगायना नपरद्रोहनिबद्धबुद्धयः मृशमत्यर्थं किमपिनदद्युः अथ

वानददतेतानेवपुरुषाधिक्रधिक्रयेतेभ्योपिवांछांकुर्वंति २६ नेतिनामेतिसंबोधनेनृपसंघनि

श.

२

१४

वयं के वयं नराः नृत्यकृत्यनिविष्टाः उत्तीर्णाः नगायनानपरद्रोहनिबद्धबुद्धयः परद्रोहनिबद्धा
 बुद्धयोयेषां ते परद्रोहनिबद्धबुद्धयः वयं योषितोपिन किं योषितः कुचभारानमिताः कुचभारेणा
 संपंताद्रावेन नमिताः एवंविधा अपि न २७ पुरेति पुरापूर्वं उपशमवतां विद्वत्ता वै दुष्यं क्लेशहत

नृपसद्यनिनामकेवलं कुचभारानमितानयोषितः २७ पुराविद्वत्तासीदुपशम
 वतां क्लेशहतये गताकालेनासौ विषयसुखसिद्ध्यै विषयिणां इदानीं तु प्रेक्ष्य
 स्थितिलभुजः शास्त्रविमुरगानहो कष्टं सापि प्रतिदिनमधोधः प्रविशति २८

ये संसारनिवारणायासीत् असौ विद्वत्ताकालेन गता विषयिणां विषयसुखसिद्ध्यै गता अहो इति खेदे
 कष्टं विलोक्य इदानीं सापि विद्वत्ता प्रतिदिनं दिनं प्रति अधोधः प्रविशति किं क्लेशाशास्त्रविमुरगानस्थि-
 तिलभुजः प्रेक्ष्य निरीक्ष्य २८

भ.वै.
१५

सजेतिकोपिपुरुषआसीत् यस्यपुरुषस्यकपालमुच्चैर्यथाभवन्निमदनरिपोर्महेशस्यमूर्ध्नि
मस्तकेअलंकारविषयेविनिहितंकथंभूतंकपालंउज्जलं अपुनाइदानींकैश्चित् नमोद्विः नृ-

श.
३

साहंकारंपुरुषमुद्दिश्याह सजातःकोप्यासीन्मदनरिपुणामूर्ध्नि
धवलंकपालंयस्योच्चैर्विनिहितमलंकारविषये नृभिःप्राणत्राण
प्रवणमतिभिःकैश्चिदधुनानमोद्विःकःपुंसांमथमतुलदण्यज्वरभरः२९

भिः पुंसां पुरुषाणांकोऽयंअतुलदण्यज्वर भरः कथंभूतैर्नृभिःप्राणत्राणप्रवणमतिभिः
प्राणस्यत्राणंतत्रप्रवणामतिर्येषांतंप्राणत्राणप्रवणमतयस्मैः २९ ६ ६

१५

यतिः राजानं प्रति वदति अर्थानामिति हेराजन् त्वमर्थानामीशिषेत्वं समर्थो भवसि वयमपि भिरं
वाणीनामीश्वहे समर्थो भवामः चान्यत्वं यावदित्यं अमुना प्रकारेण च शूरो सि अस्माकमपि वादिदर्पज्व

अर्थानामीशिषेत्वं वयमपि च गिरामीश्वहे यावदित्यं शूरस्त्वं वादिदर्पज्वरशमन
विधावक्ष्यं पाटवं नः सेवंते त्वां धनाढ्यामतिमलहतये मामपिश्रोतुकामो मय्य
प्यास्थानचेत्तत्त्वायिमम सुतरा मेषराजनातोस्मि ३०

रशमनविधौ वादिनां दर्पः अहं-
कारस्तस्य ज्वरस्तस्य शमनविधौ अक्षयं निश्चलं पाटवं वर्तते हेराजन् त्वां बुधाः सेवंते मामपिश्रो-
तुकामाः श्रोतारः सेवंते किमर्थं मतिमलहतये बुद्धि कालुष्यनाशाय अधुना मयिते तव आस्थाने व-
चेत्तर्हि मया पितृयि सुतरां आस्थानास्ति हेराजन् एषः अहं गतोस्मि ३०

भ.वै.
१६

यदेति अहं यदा यस्मिन् प्रस्तावे मदांधः द्विष इव हस्तीव समभवं किंचिन्नः किंचिज्जानामि किंचिन्नः यत्तदोर्नित्यः संबंधः तदामममनः इति अवलिसमभवत् इतीति किंचिन्नः अहं सर्वज्ञोस्मि यदा यस्मिन् प्रस्तावे बुधजनसकाशात् पंडितवर्गान् किंचित् अवगतं ज्ञातं तदा इति अनेन प्रकारे

श.
२

यदा किंचिन्नोहं द्विष इव मदांधः समभवं तदा सर्वज्ञोस्मीत्यभवद्वालि
ममममनः यदा किंचित् किंचित् बुधजनसकाशादवगतं तदा मूर्खोस्मी
तिज्वर इव मदोर्मेव्यपगतः ३१

यदा मे मममदोर्मेव्यपगतो दूरीभूतः इतीति किम्
अहं मूर्खोस्मि इति मदः क इव ज्वर इव यथा कस्यापि ज्वरो याति तथा मे मम अहं करोयातः

१६

३१

श्रीरायचंद्राय नमः

श्रीगोपालकृष्णाय नमः

६०

अतीति हेबालेलटभ ललनाभोगसुभगः कालो ऽतिक्रांतः अतिचक्रामः संपूर्णीकृतः
 लटभाः आसलावण्याया ललनास्तासांभोगेन सुभगोमनोः लटभललनाभोगसुभगइ
 हास्मिन्मर्त्यलोके संसारसरणी सुविरंभ्रमंतः श्रान्तास्मइदानींस्वः सिंधोः स्वर्गगायास्तद

निर्ममतास्वरूपमाह अतिक्रांतः कालोलटभललनाभोगसुभगोभ्रमं
 तः श्रान्ताः स्मः सुविरमिह संसारसरणी इदानींस्वः सिंधोस्तदभुविसमा
 क्रंदनगिरः सतारैः फूत्कारैः शिवशिवशिवेतिप्रतनुमः ३२ भुविकच्छस्थली

षु शिवशिवशिवेतिप्रतनुमः विस्तारयामः कथंभूतावयंसतारैः फूत्कारैः समाक्रंदनगिरः
 रेबालेत्वंकासितवसन्मुखंनविलोकयामः १२ ६ ६ ६

भ.वै.

१७

मानेति स्रधियां पुरुषाणां केवलमेतदेव युक्तं यत् जन्तुकन्यापथः पूतग्रावगिरीद्रकंदरदरी
कुंजे निवासः क्वचित् जन्तुकन्यायाः गंगायाः पयसा पूताः पवित्रा ये ग्रावाणाः तेषामसौ गिरीन्द्रः
पर्वतः तस्य कंदरस्य विवरस्य यादरी गुहा तस्या नि कुंजः तस्मिन् न च निवासो वरं क्व सति माने म्ला

माने म्ला यि निखंडिते च वसुनि व्यर्थं प्रयाते र्थि नि स्त्री णो बंधुजने गते परिजने
नष्टे शनैर्यौवने युक्तं केवलमेतदेव स्रधियां यज्जन्तुकन्यापथः पूतग्रावगि-
रीन्द्रकंदरदरी कुंजे निवासः क्वचित् ३३ यि नि चान्यद्वसुनि खंडिते सति चान्यदर्धि-

नियान्त्रके व्यर्थं प्रयाते सति चान्यत्क्व सति स्त्री णो बंधुजने सति पुनः क्व सति यौवने नष्टे सति तदा व-
नवास एव रुचिरः ३३ ३३ ६ ६ ६ ६

श.

३

१७

परेषामिनि हाइनिस्वेदेत्वं हृदयं बहु प्रसादं किं नेतुं गृहीतुं विशासिकिं कृत्वा परेषां चेतांसि प्रतिदिव
सं आराध्य किं प्रसादं कुशकलितं कष्टमालिनं हे हृदय त्वयि अंतर्पथे प्रसन्ने सति अभिलषितं वाञ्छितं
ते तव न पुथ्यति किं त्वयि स्वयमुदित चिंतामणिगुणे किं विमुक्तः संकल्पः ३४ स्मृचंदनवनितादिभोगेरी

परेषां चेतांसि प्रतिदिवसमाराध्य बहु हा प्रसादं किं नेतुं विशासि हृदये कुशकलितं
प्रसन्ने त्वय्यंतः स्वयमुदित चिंतामणिगुणे विमुक्तः संकल्पः किमभिलषितं पुथ्यति
न ते ३४ अथ भोगपद्धतिः भोगेरी गभयं कुले च्युतिभयं वित्तेनृपालाद्रयं मौने दैन्यभयं
बलेरिपुभयं रूपेजराभयम्

गात्भयं भीतिः स्मृचंदनादिशीतलेन वातोत्पत्तिर्भवति स्त्रीभो
गेन बलहाविर्भवति कुले च्युतिभयं दोषः कस्य कुलेनास्तीति न्यायेन बहुकुलं यत्र तदा दोषो भवत्येव दोषेण
पतति च्युतं भवति अथ दामरणेन कुलक्षयो भवति वित्तेनृपालात् राज्ञः सकाशाद्रयं भवति मौने मौनह

भ.वै.

१८

त्याअथवानकिंविहदतिनयान्नतिनस्यकोवाददातिअतः दैन्यंभवति बलअतिबलिष्ठेरिषुभयेभवति
 रूपेसौंदर्येजरायावार्हस्येन विरूपताजायते शास्त्रेशास्त्रपाठनेवादिनांभयंपुण्येसदुणेस्वलभयं
 विपरीतं दोषारोपणं करोति काये शरीरे मृत्युभयं एवं सर्ववस्तुजातं भुवि भयान्वितं वर्तते अतो वैराग्यमे
 वाभयं सर्वपदार्थेषु वैराग्यवान् पुरुषः नयान्नयति विरोधेनैव करोति सर्वत्र वीतरागः १५ अमीषामि

३८

३

शास्त्रे वादभयं गुणोऽस्वलभयं काये कृतांताद्रयं सर्ववस्तुभयान्वितं भुवि नृणां वैराग्यमे
 वाभयं १५ अमीषां प्राणानां तुलितविसिनीपत्रपयसां कृते किन्नास्माभिर्विगलितवि
 वेकैर्व्यवसितम्

ति अस्माभिरमीषां प्राणानां कृते किं न व्यवसितं उद्यमितं कथं भूतैः अस्माभिर्वि
 गलितविवेकैर्विगलितोऽप्यष्टो विवेको येषां तैर्विवेकरहितैः यदास्थाना मये धनवतां पुरः चीत ब्रीडै-

१८

गितलज्जैरस्माभिः निजगुणकथापातकमपि कृतं निजगुणानां कथयापातकं निजगुणकथापा
तकं किंभूतानां आद्यानां द्विविणमदनिः शंकमनसां द्विविणमदेन धनमदेन निः शंकं मनो
यैषां तेषां १६ भ्रात इति तस्मै कालाय नमः अहो इत्याश्चर्ये भो भ्रातर्महान् कष्टं विडोस्य

यदाद्यानामग्रे द्विविणमदनिः शंकमनसां कृतं वीतं ब्रह्मैर्निजगुणकथापातक
मपि १६ भ्रातः कष्टमहो महान्सन्नुपतिः सामंतचक्रं च तत्पार्श्वे तस्य च सापिरा
जपरिषत्ताश्चंद्रविंबाननाः तां किं कष्टं स एव महान्नुपतिः चान्यत्सामंतचक्रं चान्यत्तस्य

पार्श्वे सापिराजपरिषत्सापिराजसभा चान्यत्ताश्चंद्रविंबाननानार्यः चान्यत्सराजपुत्रनिबहः नृ
पकुमारसमूहः कथंभूतोरानपुत्रनिबहउद्विक्तः सदर्यः चान्यत्तेवंदिनः भद्राश्चान्यत्ताः

भवै
१९

कथायस्यवशादेतत्सर्वं पूर्वोक्तं स्मृतिपदमगात्कथाशेषं जगाम कालाय तस्मै नमः यतः सर्वं
क्षीयते परंतु कालो न क्षीयते ३७ वयमिति येभ्यः समानवयोभ्यः समंजाताः खलु निश्चि-
तमृते चिरपरिगता एव मृता एव यैः समं हृद्दास्तेऽपि स्मृतिविषयतां गमिताः स्मृतेर्विषयता-

श.
३

उद्विक्तः स च राजपुत्रनिवहस्तेवं दिनस्नाः कथाः सर्वयस्यवशाद्गान्
स्मृतिपदं कालाय तस्मै नमः ३७ पुनः कालमुद्दिश्याह वयं येभ्यो जाता-
श्चिरपरिगता एव खलु ते समं यैः संवृद्धाः स्मृतिविषयतां तेऽपि गमिताः

स्मृतिविषयतां स्मारिताः संतश्चेतो गीचरमाणां तीत्यर्थः इदानीं एते वयं स्मः सावरोधं
किं वयः सिकतिलनदीतीरतरुभिः तुल्यावस्थांगताः सिकतिलावालुकाधिकानदीसिकति

१९

लनदी तस्याः तीरतरवः शीघ्रपतनशीला भवन्तीत्यर्थः यादृशास्तेतरवस्तादृक् अवस्थां
 वयंप्राप्ताः स्मकस्मात् प्रतिदिवसं दिवसं प्रति आसन्नपतनात् मरणात् एतावता संसार
 स्यावस्था ईदृशी वर्तते ३८ यत्रेति कालो मृत्युः काल्यासह कालरात्र्या सह प्राणसारैः क

इदानीमेते स्म प्रतिदिवसमासन्नपतनाद्गतास्तुल्यावस्थासिक्तिलनदी
 तीरतरुभिः ३८ यत्रानेकः क्वचिदपि गृहेतत्रातिष्ठत्यर्थे को यत्राप्येकस्त
 दनुवहवस्तत्रचांतेनचैकः

तकाष्ठशृङ्गैः क्रीडति क्रीडितुमारभते कथं भूतः का
 लः बहुकलः बन्हीकलायस्यासौ बहुकलः किंकुर्वन् इमौ दौ रजनिदिवसौ इत्यमनेन-
 प्रकारेण अस्यौ विषयपाशकावेव दौ लयन् प्रक्षिपन् युक्तोऽयमर्थः अन्योपियो द्यूत

भ.वै.
२०

कृतक्रीडांकुरुतेतस्यासौपाशकौविलोकातेअत्रकालः क्रीडकः अत्ररजनिदिवसावेवपा
शकौ इत्थंकथयन्नकनिदपिगृहेअनेकः एकस्तत्रतिष्ठति अपिपुनः यत्रएकस्तत्रबहवः यत्र
बहवस्तत्रएकोपिनकालक्रीडायाइत्थंस्वभावः ३९ तपेतिजनेलोकेनावेद्यः वयंकिंकुर्म्यः किं

श.
३

इत्थंचेमौरजनिदिवसौदोलयन्वापिवाक्षौकालः काल्यासहबहुकलः क्रीड
तिप्राणसारैः ३९ तपस्यंतः संतः किमधिनिवसामः सरनदीगुणोदकान्
दारानुतपरिचरामः सविनयम् मिति संशयेसरनदीगंगांनिवसामः आश्रमंकु
र्म्यः किंवयंतपस्यंतः संतः तपः कुर्वंतः संतउत अथवादारान् कलत्राणिपरिचर्यांकुर्म्यः
कथंभूतान् दारान् गुणोदकान् गुणोत्कटान् उतअथवाशास्त्रौपायिवामः शृणुमः किं शा

२०

स्नोधान्द्रुतविविधकाव्यामृतरसान्द्रुतः स्नुतः विविधामृतरसोयेषुतान् वचनविद्यः
अस्माकंसंशयोवर्त्तते एतेषु पदार्थेषु किंकुर्मः योयुगाधिकस्तंसेवयामः ४० गंगेति किमि

पिबामः शास्त्रोद्धान्द्रुतविविधकाव्यामृतरसान्द्रुतः किंकुर्मः कतिपयनि
मेषायुषिजने ४० गंगातीरे हिमगिरिशिलाबद्धपद्मासनस्य ब्रह्मध्यानाभ्य
सनविधिनायोगनिद्रांगतस्य तिसंभावनायाम् ममतैः सुदिवसैर्भाष्यं यत्र

दिवसेषु जरठ हरिणाः प्रौढमृगानि विंशंकाः सतः शृंगकंडूविनोदं शृंगघर्षणा लीलां सं-
प्राप्स्यंते कथं भूतस्य मम हिमगिरिशिलायां बद्धं पद्मासनं येन तस्य कंगंगातीरे पुनः किं भूत
स्य मम योगनिद्रांगतस्य योगस्य निद्रायोगनिद्रातांगतः प्राप्तः तस्य केन ब्रह्मध्यानाभ्यस-

म. वै.

२१

नविधिना ब्रह्मध्यानस्याभ्यसनं ब्रह्मध्यानाभ्यसनं तस्य यो विधिः ब्रह्मध्यानाभ्यसनविधि
स्तेन एवं विधेन निर्मलभावेन सुखसाध्य सिद्धा सिद्धिः ४१ स्फुरदितिवयं शिवशिवशिवेत्या
नवनवसा कदास्यामः किं विशिष्टावयं भवाभोगो द्विना भवस्य संसारस्याभोगस्तत्रो द्विनाः

श.

३

किंतैर्भाष्यं मम स्फुरदिवसैर्यत्र ते निर्विशंकाः संप्राप्यंते जरठ हरिणाः भृंग
कंड विनोदम् ४१ स्फुरत्स्फुरज्योत्स्ना पवलित तले कापि पुलिने सुखासीनाः
शांतैर्धनिषु रजनीषु युसरितः

किंभूतेनवनवसा आनंदोद्भूत बहुलवाष्पपुत दृशा आनन
देनोद्भूतानि बहुलानि यानि बाष्पाणि तैः पुते दृशोयस्मिन् तद्वत्स्तेन किंभूतावयं युसरितो गंगा
या कापि निर्विजने पुलिने सुखासीनाः कासुरजनीषु किंभूता स्फुरजनीषु शांतैर्धनिषु उप-

२१

शांतशब्दास्तएवंविधावासराभाग्यहीनानांनभवेयुः ४२ महादेवेति देवोमहादेवोनान्यःसरि
दपितद्यपिस्तरसरिस्तरनदीअगारंगृहंगुहाएववसनमपिवस्त्रमपिताएवहरितोदिशः

भवाभोगोदिग्नाः शिवशिवशिवेत्यार्तवचसाकदास्यामानंदोद्भूतबहु
लवाष्पपुनदृशा ४२ महादेवोदेवःसरिदपिचसैवास्तरसरित्गुहाएवा
गारंवसनमपिताएवहरितः स्तहृद्वाकालोयंत्रतमिदमदन्यत्रतमिदकि
यद्वावक्ष्यामोवदवितप एवास्तदयिता ४३ ६ ६

अथवास्तहमिन्नमयंकालः इदमदन्यत्रतं इदंत्रतंकियद्वक्ष्यामः दयिताकलत्रंवदवित
प एवास्त ४३ श्रीगोपीलक्ष्णायनमः श्रीरामचंद्रायनमः

श्रवै

२२

शिर इति शार्वमहेशशिरः स्वर्गादधोवर्तते पतति शिरस्तः महेश्वरमस्तकात् अधः क्षितिधरं
जानाहि उत्तुंगाद्विरीक्षात् अवनिमधोजानीहि अवनेश्वापि जलधिं समुद्रं अधोजानीहि स्तोकं
गंगेयं पदं अधोधः उपगता अथवा विवेकभ्रष्टानां प्राणिनां विनिपातः शतमुखो भवति ४४

श.

३

शिरः शार्वस्वर्गात्पश्यति शिरस्तः क्षितिधरं महीं धादुत्तुंगादवनिमवनेश्वापि
जलधिम् अधोगंगासेयं पदमुपगता स्तोकमथवा विवेकभ्रष्टानां भवति वि
निपातः शतमुखः ४४ आशानामनदी मनोरथजला तृष्णा तरंगाकुलाराग
ग्राहवती वितर्कविहगा धैर्यदुमध्वंसिनी

आशेति नामेति संबोधने आशानदी

आस्ति किं आशानदी मनोरथा एव जलानियस्यां सा पुनः किंभूता तृष्णा तरंगाकुला पुनः किं

२२

आशानदीरागग्राहवतीस्नेहग्राहयुक्ता अन्यापियानदीग्राहजलनरजीववतीभवति पुनः
 किं आशानदीवितर्कविहगावितर्कोविचारस्तएवविहगाःपासिणोयस्यां सानद्यामपि विहं
 गाभवन्ति अस्यामापितथैव पुनः किं आशानदीमोहावर्त्तसुदुस्तरामोहस्यावर्त्तोमोहाव
 र्त्तस्तेनसुदुस्तराअन्यापिनदी आवर्त्तैः दुस्तराभवति पुनः किं आशानदीअतिगहना अ

मोहावर्त्तसुदुस्तरातिगहनाप्रोचुंगचिंतातदीतस्याः पारगताविशुद्धमनसो
 नंदंनियोगीश्वराः ४५

तीव्रगहनं यस्यां अन्यापिनदी अतिगहनापुनः किं भूना आ
 शानदीधैर्यद्रुमध्वंसिनीधैर्यद्रुमस्यध्वंसोऽस्यास्तीतिधैर्यद्रुमध्वंसिनीअन्यापिनदीद्रुमध्वंसिनी
 भवतिपुनः किं प्रोचुंगचिंताएवतदोयस्याः सा अन्यापिनदीतदिनीप्रोच्यते तस्यानद्याः पारंग

भ.वै
२१

तायोगीश्वरानंदंति सर्वोत्कर्षेण वर्तते किंभूताः योगीश्वराः विशुद्धमनसो निर्मलमानसाः ४५
आसंसारमिति हेतान् तादृक्कोपिपुमान् अस्माकं नयनपदवीं नेत्रगोचरं वाथवाश्रौचवर्त्म
श्रोत्रमार्गेनागतः योयं स्त्रीवस्यांतःकरणकरिणः संयमालानलीलां धत्ते किंभूतोयं विषयकरि

आसंसारं त्रिभुवनमिदं चिन्वतां तात तादृक्चैवास्माकं नयनपदवीं श्रोत्रवर्त्मा
गतोवा योयं धत्ते विषयकरिणीगाढगूढाभिमानः स्त्रीवस्यांतःकरणकरिणः
संयमालानलीलाम् ४६

णीगाढगूढाभिमानः विषयएव करिणी हस्तिनी तस्यांगा
दगूढअत्यंतं आरूढो अभिमानो यस्य किंभूतानामस्माकं आसंसारं यावत् इदं त्रिभुवनं चि-
न्वतां संचयतां वर्द्धयतां योजितेन्द्रियः सोऽखिलः ४६

श
३

२३

येवर्द्धेत इति अहंतेषां वासराणां अंतः स्फुरित हासितं ध्यानच्छेदे स्मरेयं चिंतयापिये वासरा
 धनपतिपुरोधनात्थानां पुरस्तात्पार्थनादुःस्वेन दीर्घावर्तते तेन प्रार्थनादुःख दीर्घाः चान्यथेवा
 सराः विषयाक्षेपपर्यस्ता बुद्धिर्यस्य स विषयाक्षेपपर्यस्त बुद्धिस्तस्य किं भूतो हं शिखरि कुह

सांप्रतं निर्वेदतायाः स्वरूपमाह येवर्द्धेत धनपति पुरः प्रार्थनादुःखभा
 जोये चाल्पत्वं दधति विषयाक्षेपपर्यस्तबुद्धेः तेषामंतः स्फुरित हासितं वास
 राणां स्मरेयं ध्यानच्छेदेशिखरि कुहरग्रावशय्या निषण्णाः ४७

रेया ग्रावशय्या

तस्यां निषण्णाः चाशिखरि कुहरस्थपर्वत विवरस्य ग्रावशय्या न च निषण्णः निषिष्टः ४७

भ. वै.
२४

विद्यानेति अहोअयंकालो ऽ स्माभिः परपिण्डेलोलुपतयाकाकैरिव प्रेरितः परपिण्डस्य परग्रा
सस्यलीलुपतातयाकथमस्माभिर्विद्यानाधिगतानपरिताकिंभूताविद्या कलंकरहितादो
परहिताइत्यर्थः चान्यद्वित्तंनोपार्जितंअपिपुनः समाहितेन मनसा निश्चलनितेन पित्रोर्माताज

श.
३

विद्यानाधिगताकलंकरहितावित्तंचनोपार्जितंशुश्रूषापिसमाहितेनमन
सापित्रोर्नसंपादिता आलोलायतलोचनायुवतयः स्वप्नेपिनालिंगिताःका
लोयंपरिपिण्डेलोलुपतयाकाकैरिव प्रेरितः ४८

नकयोः शुश्रूषापिनसंपादितान
कृताचान्यत्स्वप्नेपियुवतयोनालिंगिताः किंभूतायुवतयः आलोलायतलोचनाः आसमंताद्भावेन
लोलानिचपलानिआयतानिदीर्घाणि लोचनानियासांताः तस्मात्कारणात् पुद्गैवजन्मगमितम् ४८

२४

विस्तीर्णं इति वयं पुण्ये पावित्र्ये ऽरण्ये कदात्रियामांनेष्यामः कैः समं परिणतिशरच्चंद्रकिरणैः स
मं परिणतयः परिणामं प्राप्ताये शरत्कालीनाः चंद्रकिरणाः परिणतिशरच्चंद्रकिरणास्तैः क्वसति
सर्वस्वे सर्वधने विस्तीर्णे सति किं भूता वयं तरुण करुणा पूर्णहृदयाः तरुण करुणाया पूर्णहृदयं

विस्तीर्णे सर्वस्वे तरुण करुणा पूर्णहृदयाः स्मरंतः संसारे विगुण परिणामाव
धिगतीः वयं पुण्यारण्ये परिणतिशरच्चंद्रकिरणैः स्त्रियामांनेष्यामो हरचरण
चित्तैकशरणाः ४९

येषां ते तरुण करुणा पूर्णहृदया वयं किं कुर्वंतः संसारे विगुण परि
णामावधिगतीः स्मरंतः विगुण परिणामावधयोगतयः विगुण परिणामावधिगतयस्ताः पुनः
किं भूता वयं हरचरणचित्तैकशरणाः हरचरणावेव चित्तस्य एकं शरणं येषां ते वयम् ४९ ६

मन्त्रैः

२५

वयमिति हे राजेंद्र इहास्मिन्संसारे बल्कलैः कृत्वा परितुष्टाः चान्यत्वं च लक्ष्म्या परितुष्टाः अ
तएतावता संतोषस्य तत्त्वमेक एव इहास्मिन्नर्थे परितोषः सम एव किं भूतः परितोषः निर्विशेषा
वशेषः निर्विशेष एव अवशेषो ऽवसानं यस्य स निर्विशेषावशेषः विशेषश्चायं तु पुनः सदरि

शः

३

वयमिह परितुष्टा बल्कलैस्त्वं च लक्ष्म्या सम इह परितोषो निर्विशेषावशे
षः स तु भवति दरिद्रो यस्य तृष्णा विशाला मनसि च परितुष्टे को र्थवान् को
दरिद्रः ५०

द्रो भवति यस्य पुरुषस्य विशाला विस्तीर्णा तृष्णा अनंत तृष्णास्य पुंसः द
रिद्रं कापि नयातीत्यागमः तु पुनः मनसि परितुष्टे साति को र्थवान् को दरिद्रः अपितु न कोपि

२५

५०

श्रीरामायनमः

श्रीकृष्णायनमः

श्रीशान्तरात्रायनमः

६

यदेति तदहंनजाने एषा कस्य तपसः परिणतिः परिणामो वर्तते एषा का परिणतिः यदेतत्
 स्वाच्छं द्यं विहरणं अन्यच्चाकार्पण्यं अशनं प्रबलं भोजनं अन्यच्च सहायैः संवासः परिकरैः
 सह निवासः उपशमैकव्रतफलं उपशमरसोद्भासितं श्रुतं शास्त्रं बहिरपि बाह्यप्रदेशोपि म

यदेतत्स्वाच्छं द्यं विहरणमकार्पण्यमशनं सहायैः संवासः श्रुतमुपशमैक
 व्रतफलम् मनोमंदस्य दंबहिरपि निरस्यापि विमृशन् नजाने कस्यैषा परि
 णतिरुदारस्य तपसः ५१

नो मंदस्य स्पंदं कल्पनारहितं अहं किं कुर्वन् चिरस्य
 चिररात्राय विमृशन् विमृशतां कुर्वन् चिरकालं विचिंतयन्नित्यर्थः ५१

भ.वै.
२६

पाणिरिति धन्यास्तु ते एव ये कर्मनिर्मूलयंति किं भूताः धन्याः संन्यस्त दैन्यव्यतिकरनिकराः संन्य
स्तो निराकृतः दैन्यव्यतिकरस्य निकरो ये स्ते पुनः किं भूतास्ते स्वात्मसंतोषिणः स्वात्मन्येव संतोषो
येषां ते अन्यच्च येषां पुरुषाणां निःसंगतांगीकरणपरिणतिः निःसंगतायाः अंगीकरणं निःसंगतां
गीकरणं तस्य परिणतिर्निःसंगतांगीकरणपरिणतिः येषां पुरुषाणां पात्रं भोजनभाण्डं पाणिः हस्तः प

पाणिः पात्रं पवित्रं भ्रमणपरिगतं भैक्षमक्षय्यमन्नं विस्तीर्णं वस्त्रमाशासु दश
कममलं तल्पमस्वल्पमुर्वी येषां निःसंगतांगीकरणपरिणतिः स्वात्मसंतोषि
णस्ते धन्याः संन्यस्त दैन्यव्यतिकरनिकराः कर्मनिर्मूलयंति ५२

वित्रं भ्रमणपरिगतं भै
क्ष्यं अक्षय्यमव्ययं अन्नं अद्यं वस्त्रं विस्तीर्णं आशादशकं अमलं निर्मलं अस्वल्पं विस्तीर्णं शय्या
उर्वी प्रस्थी एवं विधिरूपेण ये संसारपारंगच्छन्ति त एव धन्याः ५२

श.
१

२६

हे सखे जगति रसायां विदुषः पंडितस्य तपसः अन्यन्नान्यत् श्रेयः कल्याणं न कथं स्वामी अधिप
 तिः दुराराध्यः क्षितिभुजो राजानः तुरगचलचित्ताः तुरंगवच्चलचेतसः तुष्टनः वयं स्थूले छ्वाः चान्य
 म् महति पदे मुक्तिलक्षणे बद्धमनसः जरादेहं हरति मृत्युरिदं सकलं जीवितं हरति ततस्तपसा

दुराराध्यः स्वामी तुरगचलचित्ताः क्षितिभुजो वयं तु स्थूले छ्वा महति च पदे बद्ध-
 मनसः जरादेहं मृत्युर्हरति सकलं जीवितमिदं सखे नान्यच्छ्रेयो जगति विदुषो न्य
 त्रतपसः ५३ भोगा मेषवितानमध्यविलसत्सौ दामिनी चंचला आयुर्वीर्यविघटि
 ता भ्रपटलीलीनां बुवद्गुरम् विनाशे योन ५३ भोगा इति हे बुधाः योगे मनोवचनकाय
 संरोधलक्षणे बुद्धिं विदध्वं इतरदः खिलं नृणां तुषप्रायं कथं भोगाः पंचांगाः मेषवितानमध्य

भ. वै.
२७

विलसत्सौदामिनीचंचलाः मेघवितानमध्ये विलसंतीयासौदामिनी विद्युत्तद्वच्चंचलाश्चप
लाः चान्यदायुर्जीवितं वायुविघटिताभ्रपटलीलीनांबुवद्भ्रगुरं वायुविघटितायाभ्रपटली
तत्रलीनंयदंबुपानीयंतद्वद्भ्रगुरं विनाशशीलंतनुभृतांप्राणिनांयौवनलालनातारुण्यातिपा

लोलायौवनलालनातनुभृतामित्याकलय्यदुतंयोगैर्घैर्यसमाधिसिद्धिसु
लभेषुद्धिर्विदध्वंबुधाः ५४ पुण्येग्रामेवनेवामहर्तिसितपटच्छन्नपालीकपा
लीमादायन्यायगर्भे हिजसुरवहुतभुक्भूमधूम्योपकंठम् लनालोलाचंचलावर्त

ते इति आकलय्य इति विचिंत्यदुतंशौघयोगे मनोविदध्वं किंभूतेयोगैर्घैर्यसमाधिसिद्धिसुल
भे ५४ पुण्येति मानी प्राणी अभिमानि पुमान् क्षुधार्तः सधन्यः सुष्ठुवरं उदरदरी पूरणाय द्वारं द्वारं

श.
१

२७

वृत्तैः किं कृत्वा महति ग्रामे वा वावने कपालीं कर्पूरं आदाय गृहीत्वा कथं भूतां कपालीं सितपटच्छन्नपालीं
 सितपटेन श्वेतवस्त्रेण च्छन्ना आच्छादिता पालीयस्याः सातां किं भूते ग्रामे वा वावने पुण्येषां विन्ने किं भू
 तं द्वारं न्याय गर्भं द्विजमुखं हुत भुक् भूमधूमोपकंठं न्याय गर्भेण न्यायशास्त्रपवितेन द्विजमुखेन हु

द्वारं द्वारं प्रवृत्तो वरमुदरदरी पूरणाय कृत्वा तर्त्तमाना प्राणी सधन्यो न पुनरनुदि
 नंतु ल्यकुल्येषु दीनः ५५ चांडालः किमयं द्विजातिरथ वा भूद्रोऽथ किं तापसः किं
 पातत्वनिवेशपेशलमनिर्योगीश्वरः कोपि किम्

तभुक् वैश्वानरस्तस्य भूमा यनुरो
 धूमस्तेन न्यासं उपकंठं यस्तत् ५५ चांडालेति अतएव योगिनः पाथिमागैर्जनैः एवं भाष्य
 माणाः न क्रुद्धा यास्यंति नैव तु क्षमन सो यास्यंति किं भूतैः जनैः इत्यनेन प्रकारेण उत्पन्नविकल्प

प्र. वै.

२८

जल्यमुखरैः इति किं अयं किं नांडालः वाथराहिजोब्राह्मणः अथवाशूद्रः अथकिंतापसः वा
थवायोगीश्वरः किंभूतोयोगीश्वरः तत्त्वनिवेशपेशलमातेः तत्त्वनिवेशो पेशलामनो तामनिर्पस्या
सौ एवंविधानिर्विकल्पास्तएवधन्याः ५६ सरवेति हे सरवे हे मित्रतएवधन्याः ये एवंप्रकारेण

शः

१

इत्युत्पन्नविकल्पजल्यमुखरैः संभाव्यमाणाजनैर्नकुद्धाः पथिनैवतुष्टमनसो
यांतिस्वयंयोगिनः ५६ सरवेधन्याः केचित्त्रुदितभवबंधव्यतिकरावनांतेचि-
त्तांतर्विषमविषयाशीविषगताः

रात्रिंनयंते किंभूतास्तेसुकृतचयचित्तैकशरणाः
सुकृतानांचयः सुकृतचयश्चित्तेएकंशरणंयेषांतेसुकृतचयचित्तैकशरणाः पुनः किंभूताः त्रु-
दितभवबंधव्यतिकराः त्रुदितोभवबंधस्यव्यतिकरोयेषांतेवनांतेवनमध्येचित्तांतर्विषमविष

२८

याशीविषगताः चित्तांतर्मानसमध्ये विषमो यो विषय एव आशीविषः दृष्टिविषोरगोगतो येषां ते
 वाविषमविषयाशीर्विगलिताः पाठः किंभूतां रात्रिं शरच्चंद्रज्योत्स्नाधवलगगनाभोगस्तु
 भगां शरच्चंद्रस्यज्योत्स्नयाशरत्कालीनचंद्रमसः कांत्याधवलेनगगनाभोगेण विस्तारेण स्तु

शरच्चंद्रज्योत्स्नाधवलगगनाभोगसुभगांनयंतेयेरात्रिंस्कृतचयचित्तैकशर
 णाः ५७ एतस्माद्विरमंन्द्रियार्थगहनादायासकादश्रयात् श्रेयोमार्गमशेषदुः
 स्वशमनव्यापारदक्षक्षणात् भगा मनोत्तासा शरच्चंद्रज्योत्स्नाधवलिताम् ५७ एत

स्मादिति हेचेतः हे आत्मन् अधुना प्रसीद प्रसादं कुरु एतस्मादिन्द्रियार्थगहनात् विरमकिंभूता
 दिन्द्रियार्थगहनात् आयासकादश्रयात् कुत्सितश्रयः कदाश्रयः कदाश्रयस्यभावः कदाश्रयः

भ.वै.
२९

आयासेनकादाश्रयः आयासकादाश्रयस्तस्मात्सणात् शांतं भावमुपैहिकिंभूतं शांतं भावंभ्यो
योमार्गेषुनः किंभूतं शांतं भावं अशेषदुःखशमनव्यापारदक्षंअशेषानियानिदुःखानितेषां
शमनव्यापारेदक्षः हेचेतः निजांकल्लोललोलांगतिंसंत्यजपरिहरभूयः भंगुरांविनश्वरांभ

श.
३

शांतं भावमुपैहिसंत्यजनिजांकल्लोललोलांगतिंमाभूयोभजभंगुरांभवरतिं
चेतः प्रसीदाधुना ५८ पुण्यैर्मूलफलैः प्रियेप्रणयिनिवृत्तिकुरुष्वधुनाभूश-
य्यानववलकलैरकरपौरुतिष्ठयाभोवनम् वरतिंमाभजसेवयएभिर्लक्षणैः संसा-

रस्यबुद्धिरेवस्यात्तस्मात्कारणात्तांमाभजेत्यर्थः ५८ पुण्यैरिति हेप्रणयिनिहेप्रियेउत्तिष्ठवनंयामः
यत्राविवेकमूढमनसांईश्वराणांधनवतांनामापिनश्रूयतेकिंभूतानामीश्वराणांशुश्रूणांतुच्छानांपुनः

२९

किंभूतानां ईश्वराणां चित्तव्याधिविवेकविह्वलगिरां चित्तव्याधीनां अविवेकेन विह्वलागीर्वाणीयेषां
 तेषां हे प्रिये पुण्यैः पवित्रैः मूलफलैः प्रीतिकुरुष्व अन्यच्च भूशय्या नववल्कलैः प्रीतिकुरुष्व किंभू
 तैर्नववल्कलैः अकरणैः क्रियते अनेनेति करणं न करणं अकरणं तैः करणक्रियारहितैः ५९ मोहमि

क्षुद्राणामविवेकमूढमनसां यत्रेश्वराणां सदा चित्तव्याधिविवेकविह्वलगिरां
 नामापि न श्रूयते ५९ मोहं मार्जयता सुपार्जय रतिं चंद्रार्धचूडामणौ चेतः स्वर्गतरं
 गिणीतदभुवा मासंगमंगीकुरु ति हे चेतः मोहं मार्जयतां दूरीक्रियतां रं प्राणिन् चंद्रार्धचू
 डामणौ रतिं तोष सुपार्जय रे चेतः स्वर्गतरं गिणीतदभुवां आसंगं संगतिमंगीकुरु नोस्माकं वा
 यवावीचिषुकलोलेषु प्रत्ययो विश्वासः चान्यज्जलबुद्बुदेषु वर्षावारिपुटेषुकः प्रत्ययः चान्यत्त

मन्त्रैः
१०

डिल्लेरवाससौदामिनीषुकः प्रत्ययः यथा एतेषु स्थानेषु नोस्माकं प्रत्ययो नास्ति तथा जीवितेषु ६०
अग्रे इति रेचै नो यदि एवमास्ति तदा भवरसा स्वादने लंपटत्वं कुरु एवं किं यदि तवाग्रं स्फीनं प्रचुर
गीतं भवति अन्यच्चापार्श्वतो दाक्षिणात्या दाक्षिण देशीयाः सरसकवयो भवंति अन्यच्च पृष्ठे नाम

श.
३

नोवाचीचिषुबुहुदेषु च तडिल्लेरवासुचरुन्नीषु च ज्वालाग्रेषु च पन्नगेषु च सरि
हेगेषु च प्रत्ययः ६० अग्रे गीतं सरसकवयः पार्श्वतो दाक्षिणात्याः पृष्ठे लीलाव
शपरिणतिश्चामरग्राहिणीनाम् यद्यस्येवं कुरु भवरसा स्वादने लंपटत्वं नो चे
त्चेतः प्रविश सहस्रानि विविकल्पे समाधौ ६१

रग्राहिणीनां सुंदरीणां लीलावशपरिणति-
श्च भवति यदैवं विधं सौख्यं भवति तदा संसारं कुरु हे चेतः चेदेवं न तदा सहस्रानि विविकल्पे समाधौ
प्रविश प्रवेशं कुरु ६१

३०

विरमेति हेबुधाः योषित्संगात्स्फुरादिरमतविरतिं भजत किं भूतात् सुखात् क्षणभंगुरात् करुणा
मैत्री प्रज्ञा वधू जनसंगमं कुरुत विदधत करुणा च मैत्री च प्रज्ञा च करुणा मैत्री प्रज्ञा सैव वधू जन-
स्तस्य संगमः करुणामैत्री प्रज्ञा वधू जनसंगमस्तंखलु निश्चितं स्तनमंडलं अथवा श्रोणी बिंबं नि

विरमतबुधा योषित्संगात्स्फुरात् क्षणभंगुरात् कुरुत करुणामैत्री प्रज्ञा वधू
जनसंगमम् नखलु नरके हाराक्रांतं धनस्तनमंडलं शरणमथवा श्रोणी बिं-
वरणान्माणि मेखलम् ६२ तं बिंबं शरणं कथं भूतं स्तनमंडलं हाराक्रांतं हारवि-

भूषितं पुनः कथं भूतं श्रोणी बिंबं रणान्माणि मेखलं रणं ती शब्दा यमाना मणि मेखला यस्मिंस्त-
तरणान्माणि मेखलम् ६२ ६२ ६२ ६२ ६२ ६२

म. वै.
३१

प्राणेति हे आत्मन् अनुपहतविधिः श्रेयसां पुरुषाणां एव पंथानुपहतः न निराकृत अनुपहतः अनुपहतेन विधिना मार्गेण श्रेयो येषां ते अनुपहतविधिः श्रेयसस्तेषां सुक्तानामित्यर्थः तेषामेषो मार्गः कएष मार्गः प्राणाघातान्निवृत्तिः जीवहिंसा विरमः परधनहरणो परद्रव्यापहारे संयमः

श.
३

प्राणाघातान्निवृत्तिः परधनहरणो संयमः सत्यवाक्यं कालेशक्त्या प्रदानं युवतिजनकथासूकभावः परेषाम् तृष्णाश्रोतोविभंगो गुरुषु च विनयः सर्वभूतानुकंपा सामान्यः सर्वशास्त्रेष्वनुपहतविधिः श्रेयसामेष पंथा ६३

परिहारः पुनः किं सत्यवाक्यं पुनः किं कालेशक्त्या प्रदानं पुनः किं परेषां युवतिजनकथासूकभावः पुनः किं तृष्णाश्रोतोविभंगः लोभप्रवाहविच्छेदः चान्यद्गुरुषु विनयः सर्वभूतानुकंपा सर्वप्राणिदया सर्वशास्त्रेषु सामान्यः समानभावः मोक्षमार्गिणा मेष मार्गः ६३

३१

मातरिति हेमातर्लक्षिकं चिदापरं भजस्व मत्कांक्षिणी मास्मभूः माभूयाः वयं भोगेभ्यो न स्पृहया
 लवः नेच्छवः निस्पृहाणां निरीहाणां त्वं कासिवयं भिक्षासक्तुभिरेव संप्रतीदानीं वृत्तिं दिनगतजी-
 विकां समीहामहे वांछामहे कस्य सद्यस्तत्कालं पूतपलाशपत्रपुटिकापात्रे पवित्रीकृते यद्येवम-

मातर्लक्षि भजस्व कंचिदपरं मत्कांक्षिणी मास्मभू भोगेभ्यः स्पृहया लवो न हिवयं
 कानिस्पृहाणामसि सद्यः पूतपलाशपत्रपुटिकापात्रे पवित्रीकृते भिक्षासक्तुभि-
 रेव संप्रति वयं वृत्तिं समीहामहे ६४ यूयं वयं वयं यूयमित्यासीन्मातिरावयोः

स्माकं स्थितिस्तदा वयं त्वया किंकुर्मः ६४ यूयमिति हेमिन्न पूर्वं आवयोः तव ममेति भेदबु-
 द्धिरासीत् कथं यूयं भवंतः वयमेव वयमिति भेदबुद्धिरासीत् अद्युना किं जातं निमित्तं ये-

भ.वै.
३२

नयूयमेव वयं वयमेव यूयमिति अभेदबुद्धिर्जाता ६५ बालेति हे बाले हे संदरितावकीने
लीलामुकुलितं अमी मंथरा दृष्टिपाता अस्माकं किं क्षिप्यंते विरमत एष ते तव श्रमो व्यर्थो निरर्थ-

श.
३

किं जातमधुना मित्रयेन यूयं वयं वयम् ६५ बाले लीलामुकुलितममी
मंथरा दृष्टिपाताः किं क्षिप्यंते विरमत यतो व्यर्थ एष श्रमस्त संप्रत्यन्येव
यमुपरतं बाल्यमास्थावनांते क्षीणो मोहस्तृणमिव जगज्जालमालोकयामः

कः संप्रति वयं अन्ये तेन भवामः ६६
अस्माकं बाल्यमुपरतं अस्माकमास्थावनांते कथं क्षीणः मोहो
गतः इदं जगज्जालं तृणमिव तुच्छं विलोकयामः ६६ ६७ ६८ ६९ ७०

३२

इयमिति इयं बालामां प्रति चक्षुर्नैवं अनवरतं निरंतरं किं क्षिपति कथं भूतं नैवं इंदीवरदलप्र
भाचोरं इंदीवरस्य कमलस्य दलं इंदीवरदलं तस्य प्रभाचोरयतीति इंदीवरदलप्रभाचोरं अन

इयं बालामां प्रत्यनवरतामिंदीवरदलप्रभाचोरं चक्षुःक्षिपति किमभिप्रेतम
नया गतो मोहोऽस्माकस्मरकुसुमबाणव्यतिकरज्वरज्वालाशांता तदपिनवरा
कीधिरमिति ६७ रम्यं हर्म्यतलं न किंच सतयेऽप्यन्यं न गेयादिकं किं वा प्राया समा
समागमस्वरवं नैवाधिकं प्रीतये

या किमभिप्रेतं किं वांछते अस्माकं मोहो गतः स्मरकुसु
मबाणव्यतिकरज्वरज्वालाशांता वरा कीतदपिनविरमिति ६७ रम्येति संतः सत्सुरुषावनांतंगताः
किमिति संभावनायां तेषां वसतये निवासाय हर्म्यतलं रम्यं नाभू किं तथापि संतो वनांतंगता वनं-

भ.वै.

३३

सेवयामासुः किं तूद्भांतपतत्यतंगपवनव्यालोलदीपांकुरच्छायाचंचलं सकलं जीवलोकं आकल-
 व्यविचिंत्य हृदये ज्ञात्वा इत्यर्थः ६८ किंकंदा इति यत्तु खलानां दुर्जनानां मुखानि वीक्ष्यंते विलो-
 क्यंते यत्तदोर्नित्यसंबंधः तत्कंदरेभ्यः कंदाः प्रलयमुपगताः क्षयं जग्मुः वाथवागिरिभ्यः पर्वते

किं तूद्भांतपतत्यतंगपवनव्यालोलदीपांकुरच्छायाचंचलमाकलय्य सकलं सं-
 तोवनांतंगताः ६८ किंकंदाः कंदरेभ्यः प्रलयमुपगतानि ईशवागिरिभ्यः प्रध्व-
 स्तावातरुभ्यः सरसफलभृता वल्कलेभ्यश्च शारवाः

भ्यः निर्झराः क्षयमुपगताः वा-
 थवा वल्कलेभ्यस्तुरुभ्यः सरसशारवाः प्रध्वस्ता विनाशमुपजग्मुः कथं भूताः शारवाः सरसफल-
 भृतः सरसानि फलानि बिभ्रतीति किं खलानां प्रसभं यथा भवति उपगतप्रश्रयाणां प्रोल्लसद्गुर्वी-

शं.

३

३३

किंभूतानि मुरवानि दुःस्वोपात्ताल्यवित्तस्मयवशपवनानर्तितभ्रूलतानि दुःस्वेनोपात्तं उपार्जितं य
दल्यवित्तं तस्य स्मयवशपवनेनासमंताद्भावेन नर्तिताभ्रूलतार्यैः स्थानि ६९ गंगेति मनुष्याय
त्सावयान परपिण्डरतावर्त्तते तर्किहिमवतः स्थानानि प्रलयंगतानि किंभूतानि हिमवतः स्थाना-

वीक्ष्यंते यन्मुरवानि प्रसभमुपगतप्रश्रयाणां खलानां दुःस्वोपात्ताल्यवित्तस्मयव
शपवनानर्तितभ्रूलतानि ६९ गंगातरंगकणशीकरशीतलानि विद्याधराद्युषित
चारुशिलातलानि

नि गंगातरंगकणशीकरशीतलानि गंगाया स्तरंगाः गंगातरंगास्ते
षां कणशीकरैः शीतलानि गंगातरंगकणशीकरशीतलानि पुनः किंभूतानि स्थानानि वि
द्याधराद्युषितचारुशिलातलानि विद्याधरैरद्युषितानि अधिष्ठितानि चारूणि शिलातलानि

भवे-
३४

येषां तानि एवंविधस्थानानि चेत्स्फुस्तदा परतिरस्कारपिंडरताः नराः किंभवेयुः एतावता परावमाना-
न्येव स्थानानि संचितानि ७० यदेति यदा श्रीमान्मेरुः युगांताग्निनिहतो निपतति समुद्राः शुष्यंति
किंभूताः समुद्राः प्रचुरनिकरग्राहनिलयाः प्रचुराश्वतेनिकराः समूहाः ग्राहास्तेषां ग्राहानां जलचरजी

स्थानानि किं हि मवतः प्रलयंगतानि यत्सावमानपरपिंडरतामनुष्याः ७० यदा मेरुः
श्रीमान्निपतति युगांताग्निनिहताः समुद्राः शुष्यंति प्रचुरनिकरग्राहनिलयाः धरा
गच्छत्यंतं धराणि धरपादैरपि धृता शरीरेकावर्त्ता करिकलभकाराग्रचपले ७१

वानां निलयाः येषु ते प्रचुरनिकरग्राहनिलयाः अपि पुनः धरावसंधरा अंतंगच्छति विलयंगच्छति किं
भूता धरा धराणि धरपादैर्धृतापि अवलंबिता तदा शरीरेकावर्त्ता किंभूते शरीरे करिकलभकाकाग्रचपले क
रिकलभानां काराग्रचपलं तस्मिन् ७१

श-
३

३४

एकाकीति हे शंभो अहं तादृशः कदाभविष्यामि कथंभूतोहं एकाकी आद्वितीयः पुनः किंभूतः निस्पृहः
 पुनः किंभूतः शान्तः पुनः किंभूतः पाणिः पात्रं भांडं यस्य सः पुनः कथंभूतः दिगंबरः दिशः एव अंबरं वस्त्रं
 यस्यासौ पुनः किंभूतः कर्मनिर्मूलनक्षमः कर्मणां निर्मूलनं कर्मनिर्मूलनं तत्रक्षमः कर्मनिर्मूलनक्षमः ७२

एकाकी निस्पृहः शान्तः पाणिपात्रो दिगंबरः कदाशंभो भविष्यामि कर्मनिर्मूलनक्षमः

७२ प्राप्ताः श्रियः सकल काम दुष्टास्ततः किं दत्तं पदं शिरसि विद्विषतां ततः किम् सन्मा
 निताः प्रणयिनो विभवैस्ततः किं कल्पं स्थितं तनुभृतां तनुभिस्ततः किम् ७३

योलक्ष्यः प्राप्तास्ततः किंभूताः श्रियः सकल काम दुष्टाः सर्वमनोरथदोषश्च विद्विषां शिरसि यस्तके पदं दत्तं
 ततः किं प्रणयिनस्ते हिताः विभवैः धनैः सन्मानितास्ततः किं तनुभृतां प्राणिनां तनुभिः शरीरैः कल्पं कल्पान्तं या
 वत् स्थितं प्राणिनां ततः किं एतस्य निर्ममत्तैव वरम् ७३

भ.वै.
३५.

७४ भक्तिरिति अतः परं किं वैराग्यमस्ति किं भक्तिर्भवेमहेशे अन्यच्च हृदि स्थं प्राणिना मंतस्थं मरणजन्मभयं अन्यच्च बंधुषु स्नेहो न अन्यच्च मन्मथजाः कामोद्भवा विकारा न अन्यच्च वनांताः विजनाः जनरहिताः किं

जीर्णाकंथा ततः किं सितममलपटं पटसूत्रं ततः किं एकाभा र्थ्यं ततः किं हयकरिस्तगणैरावृतो वा ततः किम् भक्तं भुक्तं ततः किं कदशनमथवा वासरांतं ततः किं व्यक्तज्योतिर्नवांतर्मथितभवभयं वैभवं वा ततः किम् ७४ भक्तिर्भवेमरणजन्मभयं हृदि स्थं स्नेहो न बंधुषु न मन्मथजा विकाराः संसर्गदोषरहिता विजना वनांता वैराग्यमस्ति किं मतः परमार्थनीयम् ७५

भूता वनांताः संसर्गदोषरहिताः संसर्गान् दोषः संसर्गदोषस्ते नरहिताः संसर्गदोषरहिताः अतः परं वैराग्या किमपि नास्ति किं भूतं वैराग्यं परमार्थनीयम् परमतत्त्वयुतम् ७५

श.
३

३५

तस्मादिति हेजनाः यदियुयं चेतनाः स्थितस्तस्माद्ब्रह्म वांछत कथं भूतं ब्रह्म अंतरहितं अजरं जराव
र्जितं पुनः किं ब्रह्म परमं विकासियस्य परब्रह्मणाः इमे भवनाधिपत्यभोगादयः आनुषंगिणो भवं-
ति अनुयायिनो वर्त्तेते किं भूताः भवनाधिपत्यभोगादयः रूपलोकमता रक्षोजनविभ्रमाः ७६

तस्मादनेन तमजरं परमं विवेकं तद्ब्रह्म चिंतय किमेभिरसाद्विकल्पैः यस्यानुषंगिण
इमे भवनाधिपत्यभोगादयः रूपलोकमता भवंति ७६ पातालमाविशसियासि
नभोविलंध्य दिग्मंडलं भ्रमसिमानसचापलेन पातालमिति रे मूढ पातालमाविश-

सि अन्यच्च नभः आकाशं विलंध्य यासि अन्यच्च दिग्मंडलं भ्रमसिकेन मानसचापलेन मानसस्य चा-
पलेन तेन ज्ञातुं कदाचित् भ्रान्त्या तद्ब्रह्म कथं न स्मरसि येन ब्रह्मणा निर्देष्टि मे विमुक्तिं प्राप्नोषि किं

भ. वै.
३६

ब्रह्म आत्मनीतं आत्मनिहितं पुनः किं विमलं निर्मलम् ७७ रात्ररिति अहो इति दुःखे अमुना
एवंविधेन संसारेण कदर्थिताः मोहान्मौल्यात्कथं न लज्जामहे कैः व्यापारैः किं भूतैः व्यापारैः पुन
रुक्त भुक्त विषयैः पुनर्विहितानि पुनरुक्तानि यानि भुक्तानि भोजनानि अन्यच्च विषयाः पुनः पुन

श.
३

भ्रांत्या पिजातु विमलं कथं मात्मनीतं तद्ब्रह्म न स्मरसि निर्हति मोषियेन ७७ रा
त्रिः सैव पुनः स एव दिवसो मत्वा बुधा जंतवो धावंत्युद्यमि तस्तथैव निर्भूतः प्रारब्ध
तत्तत्क्रियाः

रुक्ताः तैर्बुधाः पांडिताः जंतवः प्राणिनः उद्यमिनः उद्यमवंतो धावंति किं
भूताः जंतवः तथैव पुनः पुनर्निर्भूतः प्रारब्ध तत्तत्क्रियाः वारंवारं भूता प्रारब्धा तत्तत्क्रियायैस्ते
किं कृत्वा तां रात्रिं मत्वा चान्यत्पुनस्तथैव दिवसं मत्वा ज्ञात्वा यतः पुनरजनी पुनरापि दिवसः पु-

३६

नरपिदिवसः पुनरपि सायं पुनरपि वर्षे पुनरपि वृद्धः पुनरपि बालः पुनरपि याति समेति च
कालः एवं विधं कालस्य स्वरूपं ज्ञात्वा तस्मात्संसारोदिराक्तिरेव न भवतीति ब्रीडा ७८ महीति शांती

व्यापारैः पुनरुक्तभुक्तविषयैरेवं विधेनामुना संसारेण कदर्थिताः कथमहो मोहा
न्नलज्जामहे ७८ महीरम्याशय्या विपुलमुपधानं भुजलतावितानं चाकाशं व्यज-
नमनुकूलो यमनिलः

मुनिः स्मरं यथा भवति तथा श्रोते यस्य मुनेः महीशय्या पृथ्वीशय
नं यस्य मुनेर्विपुलं उपधानं गंडुकं चान्यद्वितानं चंद्रोदयः आकाशं अयनमनुकूलः शीतलः
पवनः व्यजनः तालवृंतः चान्यच्चंद्रः स्फुरद्दीपः चान्यद्विरति वनितासंमं प्रति उदितः मु-

म. वै.

३७

निः क इव नृप इव यथानृपः महीशय्यापृथ्वीशयनशय्यो भवति अन्यच्च विपुल उपधानो भवति विस्तीर्णगंडुको भवति चान्यदाकाशंप्रतिमस्तकोपरिवितानं भवति चान्यद्व्यजनानिलेन वीजितो भवति अन्यच्च स्फुरद्दीपो भवति अन्यच्च वानितासंगंप्रति उदितो भवति किंभूतोऽमुनिः

श.

३

स्फुरद्दीपश्चंद्रो विरतिवनितासंगमुदितः सुखं शांतः शोते सुनिरतनुभूतिर्नृप इव ७९ त्रैलोक्याधिपतित्वमेवाविरसं यास्मिन्महाशासनतल्लब्ध्यासनवस्त्रमानघटनेभोगेरतिं माकृथाः

चान्यनृप अतनुभूतिः अतन्वी भूतिर्विभूतिर्यस्य. पक्षेलक्ष्याः ७९ त्रैलोक्येति हे आत्मन् तत्परब्रह्मलब्ध्या भोगेरतिं माकृथायास्मिन्परब्रह्माणि एव निश्चयेन त्रैलोक्याधिपतित्वं विरसं वर्तते किं भूते भोगे आ

३७

सनवस्त्रमानघटने आसनं सिंह आसनं करवा सनादिवस्त्राणि चौरां शकपट्ट दुकूलादीनिमा
नं महत्वास्तित्वमानादि तेषां घटनं आसनवस्त्रमानघटनं तस्मिन् एवं विविधं भोगेकार
तिः कोपि संभोगः एक एव परब्रह्मनित्योदितः सन् उज्जुंभते यत्स्वादात्तयस्य ब्रह्मणोरस

भोगः कोपि स एक एव परमो नित्योदितो ज्जुंभते यत्स्वादादिरसाभ
वंति विषयास्त्रैलोक्यराज्यादयः ८० किंवेदैः स्मृतिभिः पुराणपठनैः
शास्त्रैर्महाविस्तरैः स्वर्गयामकुटीनिवासफलदैः कर्मक्रियाविभ्रमैः

स्वादात् त्रैलोक्यराज्यादयो विषया विरसा भवंति मोक्षदायकत्वात् ८० किमिति वेदैः किं स्मृ-
तिभिः किं पुराणपठनैः किं शास्त्रैः किं किं भूतैः शास्त्रैर्महाविस्तरैः महान् विस्तारो येषां ते तैः क-

मन्त्रैः

१८

मक्रियाविश्रमैः किंभूतैः स्वर्गग्रामकुटीनिवासफलदैः स्वर्गग्रामस्यकुटीस्वर्गग्रामकुटीतस्यां
निवासफलं ददतीतिस्वर्गग्रामकुटीनिवासफलदाः तैः एकंस्वात्मानंदपदप्रवेशकलनंस्वकी
यो योसौ आत्मास्वात्मानस्ययदानंदपदंस्वात्मानंदपदंस्थानंतास्मिन् यः प्रवेशः तस्य कलनं

शः

१

मुक्तैकंभवबंधदुःखरचनाविध्वंसकालानलंस्वात्मानंदपदप्रवेशकलनं
शेषावणिकृत्तयः ८१

ज्ञानं पुनः कथंभूतंभवबंधदुःखरचनाविध्वंसकालान-
लंभवस्यसंसारस्ययोबंधः तस्ययानि दुःखानितेषांविध्वंसोनाशः तद्विषये कालानलं प्रल-
याग्निं एतादृशं एकंज्ञानं मुक्तात्यक्ता शेषैर्वेदादिभिः किं न किमपीत्यर्थः शेषाः क्रिया वणि-
कृत्तयोवणिगाचाराः ८१

१८

आयुरिति हे उत्तमाः ब्रह्मणिपरब्रह्मणि आसक्तचित्ता भवतयूयं किं कर्तुं भवभयां भो
धि पारंतरी तुं भवभयां भो धेः पारः भवभयां भो धि पारस्तं शेषं समस्तमस्थिरं किं किं आयः

आयुः कल्लोललोले कतिपय दिवस स्थायिनी यौवनश्रीरर्थाः संकल्प कल्या
घनसमयताडिदिभ्रमाभोगपूराः कंठाश्लेषोपगूढंतदापि च न विरंयसि
याभिः प्रणीतं ब्रह्मण्यासक्तचित्ता भवत भवभयां भो धि पारंतरी तुं ८२

कल्लोललोलं समुद्रकल्लोलचपलं यौवनश्रीः कतिपयदिवस स्थायिनी कतिपयदिवसान्
स्थातुं शीलमस्याः कतिपयदिवस स्थायिनी अर्थाः संकल्प कल्याः संकल्पतुल्या भोगपूराः

३९

घनसमयतडिदिभ्रमाः घनसमयतडि हतविभ्रमो येषांते घनसमयतडिदिभ्रमाः प्रिया
भिः प्रणीतं यत्कंठाश्लेषोपगूढंतदपिचनचिरंतस्मात्कारणात्परं ब्रह्म एवशाश्वतम् ८२ ब्र
ह्मांडमिति मनस्विनोजितेन्द्रियस्य ब्रह्मांडमंडलीमात्रं किंलोभायजायते अपितु न ब्रह्मांडस्य

३९

ब्रह्मांडमंडलीमात्रं किंलोभायमनस्विनः शफरीस्फुरितेनाब्धेः क्षुब्ध
ताजातुजायते ८३

मंडली ब्रह्मांडमंडली सैवमात्रायस्यतत् अभ्येः समुद्रस्य शफ
री स्फुरितेन मात्स्यिकावलितेन जातुकदाचित् क्षुब्धताक्षोभताजायते अपितु न तथा मनसि
नः पुरुषस्य ब्रह्मांडमंडलीमात्रं लोभाय न जायते ८३

३९

यदेति यदायास्मिन् प्रस्तावे अज्ञानं आसीत् तदा इदमशेषं जगदपि मयानारीमयं हृष्टं किं भूत
मज्ञानं स्मरति मिर संस्कारजनितं स्मरस्य कं दर्पस्य यत्ति मिरं अंधकारं तस्य संस्कारेण पूर्वभवोद्भ
वपरिणामेन जनितं इदानीं सांप्रतं अस्माकं समीभूता दृष्टिः समता परिणामेनालंकृतं चेत् तः त्रिभु

यदासीदज्ञानं स्मरति मिर संस्कारजनितं तदा हृष्टं नारीमयमिदमशेषं जगद
पि इदानीमस्माकं पटुतरविवेकांजन जुषां समीभूता दृष्टिस्त्रिभुवनमपि ब्रह्मतनुते ८४

वनमपि ब्रह्मतनुते परब्रह्मस्वरूपं विस्तारयति किं भूतानां मस्माकं पटुतरविवेकांजन जुषां प्रकृ
ष्टः पटुतरो यो सौ विवेकः पटुतरविवेकः पटुतरविवेकांजनेन जुषः पटुतरविवेकांजन जुष स्तेषां
अथ यथास्थितं संसारस्य स्वरूपं पश्यामः ८४

भ. वै.
४०

रम्या इति चंद्रमरीचयो रम्याः वनान्तस्थलीरम्या किं भूतास्थलीतृणवतीशाडुलासाधुसमागमो
रम्यः शमस्वरम्यं कान्येषु कथा रम्या अन्यच्च प्रियाया मुखं रम्यं किं भूतं मुखं कोपोपाहितबाष्पविंदु

रम्याश्चंद्रमरीचयस्तृणवतीरम्या वनान्तस्थलीरम्यः साधु समागमः शमस्वरंका
येषु रम्याः कथाः कोपोपाहितबाष्पविंदुतरलं रम्यं प्रियाया मुखं सर्वं रम्यमनित्य
तामुपगते चित्तेन किंचित्सुनः ८५ भिक्षाशीजनमध्य संगरहितः स्वायत्तचेष्टः सदा
दानादानविरक्तमार्गानिरतः कश्चित्तपस्वी स्थितः तरलं कोपोपाहितं कोपेन निवेशि

तं यद्बाष्पविंदुस्तेन तरलंचंचलं मुखम् पुनः अनित्यतामुपगते संशयै चित्ते सर्वं रम्यं न किंचि
त् ८५ भिक्षेति एवंविधस्तपस्वी जनः कश्चिद्विरलः स्थितो वर्तते कीदृशो जनः भिक्षाशी भिक्षा

श.
३

४०

भोजनः पुनः कीदृशः जनमध्यमंगरहितः पुनः कीदृशः सर्वदास्वायत्तचेष्टः स्वाधीनमानसपरि
 णामः पुनः कीदृशः जनः दानादानविरक्तमार्गनिरतः दानं च दानं च दाना दानेन योर्विरक्तमार्गैर्निर
 तः पुनः कीदृशः रथ्याक्षीणविशीर्णजीर्णवसनैः संप्राप्तकंथासरवोरथ्यायां क्षीणानि अतिजीर्णानि

रथ्याक्षीणविशीर्णजीर्णवसनैः संप्राप्तकंथासरवो निर्मानो निरहंकृतिः शमसु
 खाभोगैकबद्धस्पृहः ८६ ६ ६ ६

वसनानि रथ्याक्षीणाविशीर्णवसनानितैः कृत्वा संप्राप्ता कंथासरवी सहायिनीयेन सः पुनः की
 दृशः जनः निर्मानः पुनः कीदृशः निरहंकृतिर्निरहंकारः पुनः कीदृशः जनः शमस्सुखाभोगैकबद्ध
 स्पृहः शमस्य स्वरं शमस्वरं नस्याभोगे विस्तारेणैकबद्धास्पृहायेन सः ८६ ६

भ.वै.
४१

मातरिति हे मातः हे मेदिनि हे तात हे मारुत हे तेजः हे स्रबंधो हे जल हे भ्रातर्व्योम भवतां पंचत
तानामेषः प्रणामांजलिः बहोसितथाविधेयं यथा परे ब्रह्मणि लीये लीनो भवामि कथं भूतो हं शु
ष्य त्संगवशोपजात सुकृतोद्रेक स्फुर निर्मलज्ञानापास्त समस्त मोहमहिमा युष्याकं संगवशस्तेन

श
१

मातर्मेदिनितात मारुत सखे तेजः स्रबंधो जल भ्रातर्व्योम निबूद्ध एव भवता
मेष प्रणामांजलिः युष्य त्संगवशोपजात सुकृतोद्रेक स्फुर निर्मलज्ञानापास्त
समस्त मोहमहिमा लीये परे ब्रह्मणि ८७

युष्य त्संगवशीन उपजातो यो सौ स्र-

४१

कृतोद्रेक स्तस्मात्स्फुर निर्मलज्ञानेन अपास्ता निराकृता समस्तो मोहमहिमा येन सः ८७

यावदिति विदुषापांडितेन आत्मश्रेयसिमोक्षेतावदेव महान्मयत्नः कार्यः यावदिदं कलेवरगृहं
शरीरमंदि रं च स्वस्थं वर्तते समाधावपरायणं वर्तते चान्यथावत् जरादूरे वर्तते अन्यदिन्द्रियश
क्तिः अप्रतिहता वर्तते चान्यथावदायुषः क्षयो नास्ति तावदेव स्वहितं यत्नः कार्यः भवने गृहे

यावत्स्वस्थमिदं कलेवरगृहं यावच्च दूरे जरा यावच्चेंद्रियशक्तिरप्रतिहता याव
त्क्षयो नायुषः आत्मश्रेयसितावदेव विदुषा कार्यः प्रयत्नो महान्यो दीप्ते भवने च
कूपरवनने प्रत्युद्यमः कीदृशः ८८ नाभ्यस्ताभुविवादि वंदमनी विद्याविनीतो विता
स्वङ्गायैः करिकुम्भपीठदलनैर्नाकं ननीतं यशः उदीप्ते सति निश्चितं कूपरवनने कीदृशः

प्रत्युद्यमः न तु गृहे प्रदीप्ते सति कूपः खनितुं शक्यते ८९ नेति भुवि पृथिव्यां विद्यान अभ्यस्ता किं

भ.वै.
४२

भूताविद्यावादिहं ददमनीपुनः किंभूताविद्याविनीतोचिताविनयवतः पुरुषस्य योग्याख्यद्वाग्रैः कृ-
पणधाराभिः यशोनाकं स्वर्गलोकं प्रतिननीतं कीदृशैः खद्वाग्रैः करिकुंभपीठदलनैः करिणां कुंभपी-
ठदलने शीलं येषां ते तथा तैश्चान्यच्चंद्रोदये कांताकोमलपल्लवाधररसो न पीतः अहो इति रवेदेतारु-

कांताकोमलपल्लवाधररसः पीतो न चंद्रोदये तारुण्यंगतमेव निष्फलमहोभू-
न्यालये दीपवत् ८९ ज्ञानं सतां मानमदादिनाशनं केषां चिदेतन्मदमानकारणम्

ण्यं यौवनं निष्फलमेव गतं किंवत् शून्यालये दीपवत् ८९ ज्ञानमिति सतां सत्पुरुषाणां ज्ञानं मा-
नमदादिनाशनं भवति केषां चिदधमाना एतज्ज्ञानं मदमानकारणं भवति अनुक्तमेवार्थं कवि-
र्दृष्टान्तेन द्रष्टयति यगिनां मुनीनां विविक्तं स्थानं एकांतप्रदेशः विमुक्तये भवति संसारच्छेद-

श-
१

४२

नायस्यात्कामातुराणां पुरुषाणां विविक्तं जनरहितं अतिकामकारणं भवति कामविकाराय स्या
 त् ९० जीर्णा इति मनोरथाः स्वहृदये जीर्णा एव यौवनं जरा व्याप्तं हंतेति रवेदे चान्य दुष्णा वंध्य
 फलतां गुणज्ञैर्विनायाता अक्षमी बलवान्कालो यमः सहसाभ्युपैति हि निश्चितं आमर्षेतात्तभा

स्थानं विविक्तं यमिनां विमुक्तये कामातुराणामतिकामकारणम् ९० जीर्णा एवम
 नोरथाः स्वहृदये यातं जरा यौवने हंतां गेषु गुणाश्च वंध्य फलतां याता गुणज्ञैर्विना
 किं युक्तं सहसाभ्युपैति बलवान्कालः कृतांतो ॥ क्षमीत्याज्ञानं स्मरशासनांधियु
 गलं मुक्तास्ति नान्यागतिः ९१ वेन ज्ञातं त्रिपुरांतकांधियुगलं मुक्ता अन्यागतिर्नास्ति

किंभूतः कालः कृतांतः कृतः अंतो येन सकृतांतः ९१

६

७

प्र.वै.
४३

तृषेति प्राणीसालिलं पानीयं पिवति कसति आस्येव दने तृषाश्रुष्यति मति किंभूतं सालिलं स्वादु
स्मरभिप्राणीक्षधार्तः सन्शालीन्कवलयति कीदृशान्शालीन्शाकादिबलितान् किंभूतः प्राणीरा
गाग्नौ प्रदीप्ते सति स्मृददतरं यथा भवति वधूंभायौ आश्रिष्यति आलिंगतिजनः प्राणीव्याधेः प्रती

श.
३

तृषाश्रुष्यत्यास्ये पिवति सालिलं स्वादु स्मरभिप्राणीक्षधार्तः सन्शालीन्कवलयति शाका
दिबलितान् प्रदीप्ते रागाग्नौ स्मृददतरं आश्रिष्यति वधूं प्रतीकारो व्याधेः स्मरवपिति
विपर्यस्यति जनः ९२ स्नात्वा गांगैः पयोभिः शक्चिकुसुमफलैरर्चयित्वा विभोत्वांध्ये
यं ध्यानं नियोज्य सिति धरकुहरावपयैकमूले

कारः उपचारः स्मरवपिति विपर्यस्यति वि
पर्यासं करोति ९२ स्नात्वेति हे स्मरारे कदादुःखान्मोक्षे किं कृत्वा गांगैः पयोभिः स्नात्वा हे विभोत्वा

४३

न्यत्लाशचिकुसुमफलैरर्चयित्वासितिधरकुहरग्रावपर्यंकमूलेध्येयेकर्मणिध्यानंनिवेशयसि
 तिधरस्यकुहरांसितिधरकुहरंतस्ययद्वावंतदेवपर्यंकंतस्ययन्मूलंतस्मिन्किंभूतोहंआत्मारामः
 पुनः किंभूतोऽफलाशीपुनः किंभूतः तत्प्रसादाद्गुरुवचनरतः पुनः किंभूतः ध्यानमार्गैकप्रभः पु

आत्मारामोऽफलाशीगुरुवचनरतस्त्वत्प्रसादात्स्मरारेदुःखान्मोक्ष्येकदाहंतव
 चरणरतो ध्यानमार्गैकप्रभः ९३ शय्याशैलशिलागृहंगिरिकुहावस्त्रंतरूपांत्वचः
 सारंगाः सहृदोननुक्षितिरुहांचतिः फलैः कोमलैः

नः किंभूतः तवचरणरतः ९३ शय्ये
 ति येषां पुरुषाणां एवंविधास्थितिः तान् अहं एवं मन्येत एव परमेश्वराः साकास्थितिः शैल
 शिला शय्यागिरिगुहा गृहंतरूपांत्वचः वस्त्रं सहृदः सारंगाः ननु निश्चितं क्षितिरुहाणां च

भ. वै.
४४

शाणां कोमलैः फलैर्हतिः पिश्रमं बुपानं एवं निश्चयेन रत्येव सहोचिता अगना इव विद्या येषा
मिति ते ईश्वराः यैः शिरसि सेवांजलिर्न बद्धः ९४ सत्यामिति हि निश्चितं यदि चेत्तु दुःस्थे स्वकीये कुटुं
बे अनुकंपां कृपां नाविभ्रूयान् यत्तदोर्नित्यः संबंध इति न्यायात् तदा कोयं विद्वान् अतीव दुःस्वा-

येषां नि ईश्वरमं बुपानमुचितं रत्येव विद्यांगनामान्येते परमेश्वराः शिरसि यैर्वहो
न सेवांजलिः ९४ सत्यामेव त्रिलोकी सरिति हर शिरश्चुं विनीचच्छदायां सदृत्तिक
ल्पयं त्यां वद विटप भवैर्वल्कलैः सत्फलैश्च

सिकानां नारीणां वक्रं वीक्ष्येत आपितुं कोपि
न कथा विपत्तिज्वरस्तेन जनिता रुक्म तया कस्यां सत्यां त्रिलोकी सरिति गंगायां सत्यामेव किं भूता
यां सरिति हर शिरश्चुं विनीचच्छदायां हर शिरश्चुं विनी ईश्वर मस्तकस्य रमणी चच्छदावप्रदेशीय

श.
१

४४

स्थाः साधुनः किंभूतायां त्रिलोकी सरिति सदृतिं सदावरं कल्पयं त्यां प्रेरयं त्यां कैः सत्फलैः किंभूतैः
सत्फलैः वटवितपभैर्वैर्वटहसोद्भवैः १५ उद्यानेष्विति तां काशीं परिहृत्य परित्यज्य हंत इति खेदे वि

कोयं विद्वान्पिपाति ज्वरजनितरुजातीव दुःस्वासिकानां वक्त्रं वीक्ष्येत दुःस्थेय
दिहिन विभृयात्स्वे कुटुंबेनुकंपां १५ उद्यानेषु विविन्नभोजनविधिस्तीव्रातिनीव्रं
तपः कौपीनावरणं स्नानं ममि तं भित्तिस्तानं मंडनम् आसनं मरणं च मंगलस
मंयस्यां समुत्पद्यते तां काशीं परिहृत्य हंत विबुधैरन्यत्र किं स्थीयते १६ बुधैः किं अन्य

त्रस्थीयते अपितु न यस्यां काश्यां उद्यानेषु विविन्नभोजनविधिः चान्यत्तीव्रातिनीव्रं तपः चान्यत्स्न
नं कौपीनावरणं मंडनं चान्ययस्यां अभितं भित्तिस्तानं यस्यां काश्यां मंगलसमं आसनं मरणं समुत्पद्यते
तां काशीं मुक्त्वा अन्यत्र कथं स्थीयते १६

भ.वै.
४५

नायमिति यदि प्रभुः स्वामीयेषां वचो दारेषु श्रुत्वा द्रक्ष्यति कुप्यति इति किं नायं ते समयः प्रतिप्रस्ता
वो नास्ति अधुना रहस्यं मे भ्रात्रा लोचनाद्यः स्वामी निद्राति निमीलनं कुरुते रेचेत स्नानं प्रभून् पहाय वि
श्वेशितुः परमेश्वरस्य महेशस्य भवनं याहि किं भूतं भवनं निर्दोषं वारिक निर्दयोत्तय परुषं निर्गतो दो

श.
३

नायं ते समयो रहस्यमधुना निद्राति नाथो यदि स्थित्वा द्रक्ष्यति कुप्यति प्रभुरिति
दारेषु येषां वचः चेत् स्नानं पहाय याहि भवनं देवस्य विश्वेशितुर्निर्दोषं वारिक निर्दयो
त्तय परुषं निःसीमशर्मप्रदं ९७

वारिको यस्मात्तत् निर्दोषं वारिकं प्रतीहार रहितं निर्दयोत्तया क
रोगोत्तयाः परुषाः यस्मिन् तन् निर्दयोत्तय परुषं निर्दोषं वारिकं च तत् निर्दयोत्तय परुषं च निर्दोषं वारिकं उत्तय प
रुषं तत्पुनः किं भूतं निःसीमशर्मप्रदं सीमारहितं शर्मसौख्यं प्रददातीति अतिनिर्मलसौख्यदायकं ९७

४५

प्रियसरणीति हे प्रियसखिखलोविधिः पराङ्मुखोदेवः नोजानीमः अत्रइदानींकिंविधास्यतिअयं
विधिःचिंताचक्रेनिधायबलासिंङीकृत्यमनोभ्रमयति किंभूतेचिंताचक्रे विपद्दंडव्रातप्रतापपरंपराप-
रिचपलंविपद्दंडव्रातः तस्ययाप्रतापपरंपरातयापरिचपलंचपलंतास्मिन्मनः कश्चिदमृदामिवा

प्रियसखिविपद्दंडव्रातप्रतापपरंपरापरिचपलेचिंताचक्रेनिधायविधिःखलः
मृदामिवचबलासिंङीकृत्यप्रगल्भकुलालवत्भ्रमयतिमनोनोजानीमःकिमत्र
विधास्याति ९८ महेश्वरेवाजगतामधीश्वरेजनार्दनेवाजगदंतरात्मानि धिः कइय

प्रगल्भकुलालवत् यथाप्रगल्भकुलालः मृदंमृत्तिकांबलासिंङीकृत्यचक्रेनिधाय भ्रमयति एतावता
विपरीतंविधेः विलासितंकोपिनवेति ९८ महेश्वरेवेतिमेमममहेश्वरेवाथवाजनार्दनेवास्तुतः

प्र. वै.
४६

भेदस्य प्रतिपत्तिर्नास्ति किं भूते महेश्वरे जगता मधीश्वरे विभुवनस्याधिपतौ कीदृशे जनाहने जग-
दंतरात्मानि जगतां विश्वत्रयाणां अंतरात्मा जगदंतरात्मा तस्मिन् उभयोर्देवयोर्मम मन्त्रे तस्यं तरं ना-
स्ति एवं भवामि तथापि तरुणोऽंशुशेखरे श्रीमहेशो मे भक्तिः ९९ रे इति रेकंदर्पकोदंडटंकारवैः करं

तयोर्न भेदः प्रतिपत्तिरस्ति मे तथापि भक्तिस्तुरुणोऽंशुशेखरे ९९ रे कंदर्पकरं कंद-
र्थयासि किं कोदंडटंकारवैरेरे कोकिल कोमलैः कलरवैः किं त्वं वृथा जल्पसि

किं कंदर्थयासि रेरे कोकिल कोमलैः कलरवैः पंचमस्वरैः किं त्वं वृथा जल्पसि हे मुग्धे तव कटा-
क्षैरलंपूर्यतां किं भूतैः कटाक्षैः स्निग्ध विदग्धश्च मधुरश्च क्षेपो येषांतैः भवता पूर्वो-
क्तानां कृतं निखिलं अपि व्यर्थं तस्माच्चैतश्चुंबितं चंद्रचूडचरणध्यानामृतं वर्त्तते चुंबितं-

श.
३

४६

चंद्रचूडस्य महेशस्य चरणध्यानामृतं येन तत् चुंबितं चंद्रचूडचरणध्यानामृतम् १०० कौपीन
मिति योगी सर्वसंगपरित्यागी सुखं तिष्ठति किंभूतो योगी ध्वस्ताशेषमदप्रमादमुदितः ध्व-
स्तानिराकृता अशेषाः मदप्रमादास्तैर्मुदितः कीदृशी कथा पुनः तादृशी पूर्वोक्ता शतखंडजर्ज

मुग्धोऽस्निग्धविदग्धक्षेपमधुरैर्लोलैः कटाक्षैरलंचेतश्चुंबितं चंद्रचूडचरणध्या-
नामृतं वर्तते १०० कौपीनं शतखंडजर्जरतशकथा पुनस्तादृशी निश्चितं-
स्तरवसाध्य भैक्ष्यमशनं शय्याश्मशाने वने

रतरानिश्चितं अशनं किंभूतं अशनं
स्तरवसाध्य भैक्ष्यं स्तरवेन साध्या एवं विधाया भिक्षातत् समुत्पन्नं अन्यच्च शय्याश्मशाने
वनांते यथापि मित्रा मित्र समानता मित्रश्च मित्रश्च मित्रा मित्रौ तयोः सादृश्यं सामान्यं य-

भ.वै.
४७

स्याः अथपश्चात्शून्यालये अतिविमलानिर्मलाशुद्धाध्यानलक्षणाचिंता अतः कारणात् यो
गीनित्युक्तः संसारेऽसुखं तिष्ठति १०१ भोगेतिरेलोकाः चेष्टितैर्नवनवविकल्पापारैः कृ
तं पूर्येतां यदि चेदस्मद्वचः श्रद्धेयं श्रद्धायोग्यं तदा स्वधामनिस्वकीये शरीर मंदिरैः कामोच्छिति

श.
३

मित्रा मित्रसमानतातिविमलाचिंतातिशून्यालये ध्वस्ताशेषमदप्रमादमु
दितो योगी सुखं तिष्ठति १०१ भोगाभंगुरवृत्तयो बहुविधास्तैरेव चायं भव
स्तत्कस्यैव कृते परिभ्रमन्तरे लोकाः कृतं चेष्टितैः

व शोकं दर्पजयार्थं केवलं

चेतः समाधीयतां किंभूतं चेतः आशापाश शतोपशांतिविशदं आशापाशस्य शतं आ
शापाशशतं तस्योपशांत्या विशदं निर्मलयतो भोगाभंगुरवृत्तयः भंगुराविनश्वरावृत्तिर्येषां

ते किंभूताः भोगाः बहुविधा अनेकप्रकारा एव निश्चयेन बहुविधैर्भोगैरयं भवः संसार एव
रे लोकाः तत्तस्मात्कारणात्कस्य कृते परिभ्रमत भ्रमणं कुरुत १०२ धन्यानां पितृ धन्या-
नां मनुष्याणां एव स्थित्या आयुः क्षीयते किंभूतानां धन्यानां गिरिकंदरे शिवसत्तां किंकुर्वतां प

आशायाशशतोपशान्तिविशदं चेत्तः समाधीयतां कस्योच्छिन्नवशे स्वधाम
नियदिश्रद्देयमस्मद्वक्तुः १०३ धन्यानां गिरिकंदरे निवसतां ज्योतिः पर-

ध्यायतां मानंदाश्रुजलं पिवन्ति शकुनानिः शंकमं केशयाः रंज्योतिः ध्यायतां ये

षां धन्यानां मानंदाश्रुजलं निःशंकं शंकाराहितं शकुनाः पाक्षिणः पिवन्ति किंभूताः शकु-
नाः अंकेशया उत्संगसमारूढाः तपुनरस्माकमधन्यानां आयुरेवं मनोरथैः परिक्षीयते किंभू

भ.वै.
४८

तानामस्माकं प्रासादवापीतटक्रीडाकाननकेलिकौतुकजुषां उपरचितायाः प्रासादवापीतटक्रीडाकाननकेलयस्तासां कौतुकं जुषंतीति प्रासादवापीतटक्रीडाकाननकेलिकौतुकजुषः तेषाम् १०३ आघातमिति एभिः प्रकारैः किंनयस्तं अन्यच्च केजनानग्रस्तामरणेन जन्म आघातं स्पृष्टं

अस्माकं तु मनोरथोपरचित प्रासादवापीतटक्रीडाकाननकेलिकौतुकजुषा
मायुः परिसीयते १०३ आघातं मरणेन जन्म जरया विद्युच्चलयौवनं सं
तोषो धनलिप्सया शमस्वरूपं प्रौढांगनाविभ्रमैः

धनलिप्सया संतोष आघातः
प्रौढांगनाविभ्रमैः शमस्वरूपं आघातं निरस्तं मत्सरिभिर्लोकैर्गुणा आघाता विनाशिनाः
व्यालैः दुष्टसर्पैर्जनभुव आघाताः दुर्जनैर्नृणाः भूपाला आघाता ग्रस्ताः विभूतिरपि अस्थै-

श
३

४८

र्येण आघाता अपहृता तर्हि कालेन न किं किं नष्टं किं किं न विनश्यति अपितु सर्वेन श्यत्येव
 १०४ आधीति नाम इति संबोधने तत्किं यानिरंकुशेन विधिना दैवेन स्फुटितं निर्मितं किं न
 हृद शरीरे आधिव्याधिशतैरनितमतिशयेन आरोग्यमुन्मूल्यते तत्र आधिर्मानसी पीडा व्याधिः

लोकैर्मत्सारिभिर्गुणावनभुवो व्यालैर्नृपादुर्जनैरस्थैर्येण विभूतिरप्यपहृताय
 स्तनं किं केन वा १०४ आधिव्याधिशतैरर्जनस्याविविधैरा रोग्यमुन्मूल्यते ल
 क्ष्मीर्यत्र पतंति तत्र विवृतद्वारा इव व्यापदः

रोग समुद्रवाचान्यद्यस्मिन् दैवानि
 मणो लक्ष्मीः तत्र स्थाने वर्तते व्यापदः विवृतद्वारा इवोद्घाटितकपाटा इव वर्त्तते अवश्यं
 निश्चितं आशु शीघ्रं मृत्युर्जातं जातं उत्पन्नं उत्पन्नं आत्मसात्करोति आत्मा यत्तं विधत्ते अ

अ.वै.
४९

तः अस्य देवस्य निर्माणे किमपि स्थिरं नास्तीत्यागमः १०५ कृच्छ्रेणोतिरेमनुष्ठावदतक-
थयत यदि चेत्संसारे स्वल्पमपि स्वरुं किंचिदस्ति गर्भमध्ये कृच्छ्रेण कष्टेन नियमिततनुभिः

श.
३

जातं जातमवश्यमाशुविवशं मृत्युः करोत्यात्मसात्ता किं नाम निरंकुशेन
विधिना यन्निर्मितं स्तुस्थिरं १०५ कृच्छ्रेणामेध्यमध्ये नियमित
तनुभिः स्थीयते गर्भमध्ये कांता विम्लेष दुःख व्यतिकर विषमे यौवने वि-
प्रयोगः

संकोचित शरीरैः स्थीयते किंभूते गर्भमध्ये अमेध्यं मध्यं यस्य तदमेध्य
मध्यं तस्मिन् संसारे यौवने विप्रयोगः किंभूते यौवने कांता विम्लेष दुःख व्यतिकर विषमे कां-
ताया विम्लेषः कांता विम्लेषस्तस्य योसौ दुःख व्यतिकरस्तेन विषमः कांता विम्लेष दुःख व्य-

४९

निकुरविषमः तास्मिन्नपि पुनर्नारीणामवज्ञावगणनं तेन विलसति अपि पुनर्नियतं निश्चि
तं वृद्धभावः यस्मादसाधुः अस्मात्कारणात्संसारे किमपि सौख्यं नास्ति १०६ आयुरिति

नारीणामप्यवज्ञाविलसति नियतं वृद्धभावोप्यसाधुः संसारेरेमनु
ष्यावदतयदि स्फुरस्वल्पमप्यास्ति किञ्चित् १०६ आयुर्वर्षशतं नृणां
परिमितं रात्रौ तदध्वं गतं तस्यार्द्धस्य परस्य चार्द्धमपरं बालत्ववृद्धत्वयोः
शेषं व्याधिवियोगदुःखसहितं सेवादिभिर्नियते जीवे चारितरंगचंचल
तरे सौख्यं कुतः प्राणिनाम् १०७ प्राणिनां सौख्यं कुतः कथं नृणां मनुष्याणां

मायुर्वर्षशतं परिमितं तस्यायुषोर्वर्षशतप्रमाणस्य अर्द्धरात्रौ गतं शयानस्य ततो नंतरं त-

भ.वै.
५०

स्यपंचाशतभर्दस्यकदाचिदापि अधिक मर्दमपि बालत्ववृद्धत्वयोर्गतं शेषमायुर्व्याधिवियोगशोकसहितं सेवादिभिः कर्मभिर्नीयते किंभूते जीवे जीवितव्ये वारितरंगचंचलतरंगवारिणः समुद्रस्य तरंगास्तद्वच्चंचलतरंगवारितरंगचंचलतरंगतस्मिन् १०७ ब्रह्मेति ब्रह्मज्ञानवि

श.
३

ब्रह्मज्ञानविवेकिनोऽमलधियः कुर्वन्त्यहो दुष्करं यत्सुचं त्यक्त्वा भोगकांचनधनान्येकांततो निस्पृहाः न प्राप्तानि पुरानसंप्रति न च प्राप्तौ हृदयप्रत्ययो वस्था मात्र परिग्रहाण्यपि परं त्यक्तुं न शक्ता वयम् १०८ वेकिनः अमलानिर्मला

धीर्बुद्धिर्येषां ते अहो इत्याश्चर्ये दुष्करं तत्कुर्वन्ति तत्किं उपभोगान् न भजन्ति भजन्ति एवं भूतानि धनान्यपि सुचंति त्यजन्ति अतः एकांततो निस्पृहा विरक्ताः वयं तु पुरानप्राप्तानि सं

५०

प्रति अद्युनानसंति अग्रेपि प्रासौ दृढप्रत्ययो निश्चयो नास्ते एवंभूतानि धनानित्यक्तुं न श
क्ताः कथंभूतानि धनानि वांछायात्रपरिग्रहो येषां नानि वांछायात्राणि ननु प्रत्यक्षाणि १०८

व्याघ्रीवतिष्ठतिजरापरितर्जयंती रोगाश्च शस्त्रव इव प्रहरंति देवं आ
युः परिस्त्रवति भिन्नघटादिवांभो लोकस्तथाप्यहितमाचरतीति चित्रम् १०९

व्याघ्रीवजरापरितर्जयंती अग्रेतिष्ठति रोगाश्च शस्त्रव इव देहं प्रहरंति आयुश्च भिन्नघटा
दिवयथा अंभः उदकं परिस्त्रवति तथा प्रतिदिनं आयुष्यं क्षीयते एवं सति लोकः अहितं
आचरति इति चित्रं आश्चर्यम् १०९ ६ ६ ६

५१

सृजतीति अशेषाः समग्रायै गुणाः शौर्यै दार्य दया दाक्षिण्यादयस्तेषां आकरः रत्निः सकल
गुणोत्पादकमिति यावत् भुवः पृथिव्याः अलंकरणं अलंकारः सौभाग्यमिति यावत् एतादृशं पु
रुषरत्नं ब्रह्मा सृजति उत्पादयति तदा ब्रह्मणोऽतीव चानुर्ये किंचित्सु रुषरत्नं तत्क्षणभंगितन्क्ष

५२

सृजतितावदशेषगुणाकरं पुरुषरत्नमलंकरणं भुवः तदपि न
तत्क्षणभंगिकरोति चेदहह कष्टमपंडितताविधौः ११० ६

णनाशशीलं करोति चेत्तर्हि अहहेति खेदे कष्टं तन्ब्रह्मणोऽतीव अपंडिततामौख्यमित्य
र्थः कुतः स्वयमारोपितान् जलसेचनेन वर्धितान् वृक्षान् स्वयं छेत्तुमसमर्थ इति लो
कप्रसिद्धेः ११० श्रीगोपालकृष्णाय नमः श्रीमज्जगदीश्वरसमर्थ श्रीराम ६

५२

गात्रमिति गात्रं शरीरं संकुचितं संकोचं प्राप्तं गतिर्गमनं विगलितान्ना दंतावलिः दंतपंक्तिः भ्र-
ष्टापतितेत्यर्थः दृष्टिः अवलोकनं नश्यति अंधत्वं प्राप्तं बधिरता कर्णोद्विगल्यैकल्यं वर्धते निकटे

गात्रं संकुचितं गतिर्विगलिता भ्रष्टा च दंतावलिर्दृष्टिर्नश्यति वर्धते बधि-
रता वक्त्रं च लालायते वाक्यं नाद्रियते च बांधवजनो भार्या न भुञ्छते
हा कष्टं पुरुषस्य जीर्णवयसः पुत्रोऽपि मित्रायते १११ छ छ

उच्चैर्घृष्टं मपि न भ्रूयते वक्त्रं लालायते लालास्त्रावंकुरुते बांधवजनः वाक्यं नाद्रियते न सात्कि-
यते भार्या स्त्री न भुञ्छते सेवानं कुरुते हा इति खेदे जीर्णवयसः पुरुषस्य कष्टं दुःखं यतः
साक्षात्स पुत्रोऽपि मित्रायते शत्रुवदाचरतीत्यर्थः १११ छ छ छ

भ.वे.

५२

क्षणापिति क्षणं बालो भूत्वा बालः सन् क्षणमपि युवातरुणः सन् कामरसिकः कामेषु विष-
येषु रासिकः निपुणः क्षणं विचैर्द्रव्यैर्हीनः दरिद्रः क्षणमपि च परिपूर्णविभवः पश्चात् जरया-
जीर्णः अंगैः बलीमंडिततनुः बलिभिर्मंडिता आक्रान्ता तनुर्यस्य नरः संसारांते मरणसमये

क्षणं बालो भूत्वा क्षणमपि युवा कामरसिकः क्षणं विचैर्हीनः क्षण
मपि च परिपूर्णविभवः जराजीर्णैरंगैर्नट इव बलीमंडिततनुर्नरः
संसारांते विशाति यमधानीजवनिकाम् ११२ छ छ

यमधानीजवनिकां यमस्य धानीं पुरीं प्रविशति यथानटः नानावेषान् दधाति तथायं प्रा-
णी नानावस्थां दधाति ११२ श्रीरामचंद्राय नमः छ छ

अहौ सपै हारे मुक्ताफल हारे वा बलवतिरिपौ शत्रौ सहृदि हित करे वामणौ वालोष्ठे मृत्तिं दे पाषाणे
वाकुसुमशयने पुष्पशय्यायां दवादिपाषाणे वा तृणे स्त्रैण अपत्ये वा इत्यादिषु यमसमा दृष्टिर्यस्य
समदृशः दिवसाः कदायांति गच्छंति किं भूतस्य यम क्वचित् कुत्रचित् पुण्यारण्ये स्थित्वा शिवेति

अहौ वा हारे वा बलवतिरिपौ वा सहृदि वामणौ वालोष्ठे वाकुसुमशयने वा द
वादि वा तृणे वा स्त्रैणे वा यमसमदृशोयांति दिवसाः क्वचित् पुण्यारण्ये शिवशि
वशिवेति प्रलपतः ११३ इति श्री भर्तृहरि कृत वैराग्यशतकं संपूर्णम् ७

नामावलिं प्रलपतः उच्चैः आक्रोशेन वदतः ११३ इति श्री भर्तृहरि कृत वैराग्यशतकं संपूर्णम् ७
हे पुस्तकं सुवर्तन नारायण भिः वसराराम भिः कुशे दत्वा तु याणीं आपले छाः छाः शक्ते १७९८ माघ मास

